

ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Νομοθεσία και έρμηνεία αυτής κατά θέματα

Έπιμελεία : ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δύο βασικῶν διαταγμάτων (1926 καὶ 1934), περὶ καθορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ὁδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας μετακινουμένων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, δημοσίων πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπλήθον μέχρι τοῦδε πλείσται μεταβολαὶ εἰς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς.

Ὡς εἶναι ἐπάμενον, αἱ ἐν λόγῳ μεταβολαί, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καθιστοῦν ἀρκούντως δυσχερῆ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν οἰκείων διατάξεων ὑπὸ τῶν ἐκκαθαρισουσῶν δημοσίας δαπάνας Ὑπηρεσιῶν, δυσχεραίνουν ἐξαιρετικῶς καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰς τὸν τομέα τοῦτον τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἐκρίναμεν ὅθεν χρήσιμον τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἐργασίας μας, ἥτις εἶναι προῖον συστηματικῆς συγκεντρώσεως τῆς οἰκείας νομοθεσίας καὶ νομολογίας, διαρκούσης τῆς ὑπερκοσμητικῆς ὑπηρεσίας μας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις Ἐντελλομένων Ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν. Εἰς ταύτην ἐπεδιώχθη ἡ κατὰ τὸ δυνατόν καλυτέρα κατάταξις κατὰ ἐπὶ μέρους θέματα τῆς σήμερον ἰσχυροῦς νομοθεσίας, μετὰ παραθέσεως τῶν γενομένων συμπληρώσεων αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν δοθεισῶν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν διασαφήσεων καὶ ὁδηγῶν δι' ἀποφάσεων καὶ γνωμοδοτήσεων ἀνωτάτων δικαστηρίων, συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δι' ἀποφάσεων, ἐγκυκλίων καὶ ἐγγράφων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων.

Ἡ ὅλη ἐργασία διηρέθη εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι μετακινουμένους καὶ τὸ δεύτερον εἰς τοὺς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ μεταβαίνοντας

καὶ μετακινουμένους δημοσίους πολιτικούς Ὑπαλλήλους. Ἐν τέλει, προστίθεται παράρτημα περιέχον πίνακα τῆς ἐνταῦθα περιλαμβανομένης νομοθεσίας καὶ νομολογίας κατὰ χρονολογίαν καὶ παραγράφους, εἰς ἃς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ὑποδιηρέθη ἡ ἐργασία αὕτη.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

(κατὰ παραγράφους)

Πρόλογος

ΜΕΡΟΣ Α'. ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κεφάλαιον I

Γενικά περί πληρωμῆς δαπανῶν

1. Ἐπιβάρυνσις τοῦ Δημοσίου	παράγρ. 1
2. Αὐξομειώσεις καταβαλλομένων	» 6

Κεφάλαιον II

Μετακινήσις προσώπων ἐκτὸς ἔδρας ἐν γένει

1. Ἀντίτιμον εισιτηρίου ἢ ἀγωγίου ἢ καυσίμων αὐτοκινήτου	» 9
2. Παρεχόμεναι ἐκπτώσεις ἐπὶ τιμῆς εισιτηρίων	» 12
3. Θέσις συγκοινωνιακοῦ μέσου εἰς ἣν δικαιούνται νὰ ταξιδεύουν οἱ Ὑπάλληλοι	» 18
4. Πρόσθετον ποσὸν διὰ λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας	» 21
5. Χρησιμοποιούμενα συγκοινωνιακὰ μέσα	» 29
6. Μετάθεσις οἰκογενειάρχου	» 35

Κεφάλαιον III

Δαπάναι κομίστρων, ἐνδιάμεσοι καὶ συσκευασίας οἰκοσκευῆς μετατιθεμένων

1. Δαπάναι κομίστρων	» 38
2. Ἐνδιάμεσοι δαπάναι μεταφορᾶς	» 39
3. Δαπάναι συσκευασίας	» 47
4. Κοινὰ διατάξεις περί ἐνδιαμέσων καὶ συσκευασίας δαπανῶν	» 48

Κεφάλαιον IV

Ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως μετατιθεμένων	» 52

Κεφάλαιον V

Εἰδικὰ περιπτώσεις μετατιθεμένων

1. Νεοδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς ἔδραν τῶν	» 55
2. Ἐπαναδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς νέαν θέσιν τῶν	» 60
3. Ἀνακαλούμενοι ἐκ διαθεσιμότητος	» 61
4. Μετατιθέμενοι τῇ αἰτήσει τῶν	» 62
5. Ἐπιβαλλομένη μετάθεσις λόγῳ συμφέροντος Δημοσίου	» 63
6. Ἐξεληθόντες τῆς ὑπηρεσίας	» 65

Κεφάλαιον VI

Ἀποσπάσεις

1. Ὀδοιοπορικὰ	» 67
2. Ἡμερησία ἀποζημίωσις καὶ ἐξοδα κινήσεως	» 71
3. Ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσει τῶν	» 73
4. Ἀποσπάσεις ἐν καιρῷ πολέμου	» 76
5. Προσωρινὰ τοποθετήσεις ἐν καιρῷ πολέμου	» 80

Κεφάλαιον VII
Ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἔδρας

1. Ἐν γένει μετακινουμένων	» 83
2. Ὑπολογισμὸς ἡμερῶν ἐκτὸς ἔδρας	» 94
3. Μετατιθεμένων	» 99
4. Μετακινουμένων διὰ βραχυχρόνιον ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας	» 100
5. Ἀνώτατα κατὰ μῆνα ὄρια ἐξόδου ἐκτὸς ἔδρας συνήθως μετακινουμένων	» 109

Κεφάλαιον VIII
**Εἰδικαὶ περιπτώσεις μετακινουμένων ἐκτὸς ἔδρας,
διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα**

1. Μετάκλησις περιφερειακῶν εἰς Ἀθήνας	» 132
2. Παραπομπὴ εἰς ὑπηρεσιακὰ συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς	» 135
3. Κλήσις εἰς δίκας μαρτύρων ἢ μηνυτῶν	» 137
4. Μεταφορὰ χρημάτων Δημοσίου	» 139
5. Ἀντιπρόσωποι δικαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς	» 140
6. Μετακινήσις Ὑπαλλήλων Δημοσίων Ἔργων	» 141

Κεφάλαιον IX
Μετακινήσεις
διὰ λογαριασμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν γένει	» 142
2. Δι' ἔλεγχον διαχειρίσεως	» 146
3. Πρὸς καθορισμὸν ὀρίων δήμεων καὶ κοινοτήτων	» 148

Κεφάλαιον X
Μετακινήσεις ἐντὸς ἔδρας

1. Ἐξοδα κινήσεως	» 152
2. Ἡμερησία ἀποζημίωσις	» 165

Κεφάλαιον XI
Δικαιολογητικὰ πληρωμῶν

1. Βάσει κειμένων διατάξεων	» 168
2. Διαταγαί	» 172
3. Ἀποδείξεις πληρωμῆς	» 174
4. Ἀπόδειξις οἰκογενειακῆς καταστάσεως	» 187
5. Δικαιολόγησις καὶ πληρωμὴ ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως	» 188
6. Σύνταξις συγκεντρωτικῶν καταστάσεων πληρωμῆς	» 189
7. Σύνταξις πίνακος ἡμερολογιακῆς κινήσεως	» 192
8. Φύλλα πορείας τῶν συνήθως μετακινουμένων	» 195
9. Δικαιολογητικὰ κινουμένων διὰ μετάβασιν εἰς δικαστικὰ ἀρχὰς, ὡς μαρτύρων ἢ μηνυτῶν	» 196
10. Δικαιολογητικὰ μετακινουμένων πρὸς ἐπιθεώρησιν δημοσίων διαχειρίσεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους	» 197

Κεφάλαιον XII
Ἐκδοσις καὶ ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων

1. Ἐκδοσις χρηματικῶν ἐνταλμάτων	» 198
2. Ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων	» 207

ΜΕΡΟΣ Β΄, ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κεφάλαιον XIII

Γενικά δι' άπαντας τούς 'Υπαλλήλους
πλην τών του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών

1. Διαδικασία έγκρίσεως μετακινήσεως	» 212
2. 'Οδοιπορικά έξοδα	» 216
3. 'Ημερησία αποζημίωσις	» 220
4. Δικαιολόγησις δαπανών	» 231

Κεφάλαιον XIV

Διά τούς 'Υπαλλήλους του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών

1. Ειδικάί άποστολαί	» 237
2. 'Οδοιπορικά έξοδα	» 243
3. 'Εξοδα έγκαταστάσεως	» 245
4. Πληρωμαί εις ξένον νόμισμα	» 245
5. Νομοθετικάί έρμηνεαί άρθρων 24, 27 και 29 του Ν.Δ. τής 7 Σεπτεμβρίου 1926, ως έτροποποιήθησαν και τινες σχετικάί νεώτεραι διατάξεις	» 246

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ΠΙΝΑΞ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Κεφάλαιον XV. Νομοθετήματα	» 253
Κεφάλαιον XVI. Πράξεις 'Υπουργικού Συμβουλίου	» 254
Κεφάλαιον XVII. 'Αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις ανωτάτων δικαστηρίων, συμβουλίων και έπιτροπών	» 255
1. 'Ελεγκτικού Συνεδρίου	
2. Συμβουλίου 'Επικρατείας	
3. Νομικού Συμβουλίου	
4. 'Αρείου Πάγου	
5. Νομισματικής 'Επιτροπής	
Κεφάλαιον XVIII. 'Αποφάσεις, έγκύκλιοι και έγγραφα 'Υπουργείων	» 256
1. Οικονομικών	
2. 'Εσωτερικών	
3. Προεδρίας Κυβερνήσεως	
4. Λοιπών 'Υπουργείων	

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΑΠΑΝΩΝ

1. 'Επιβάρυνσις του 'Δημοσίου

1 — Πολιτικοί Δημόσιοι 'Υπάλληλοι, άπομακρυνόμενοι έκ τής πόλεως ένθα ή έδρα αύτών προς έκτέλεσιν ύπηρεσίας έντός του Κράτους, δικαιούνται οδοιπορικών έξόδων και ήμερησίας αποζημιώσεως. (Παράγραφος 1 του άρθρου 1 του Προεδρ. Δ)τος τής 22 'Ιουνίου 1934, έκδοθέντος κατ

έξουσιοδότησιν και εις εκτέλεσιν τής παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Νόμου 5981/1934).

2 — Πάσα δαπάνη εις ην πράγματι και αποδεδειγμένως υποβάλλεται ο πολιτικός δημόσιος Υπάλληλος και Στρατιωτικός δι' εκτέλεσιν υπηρεσίας, βαρύνει το Δημόσιον. (Παράγραφος 1 του άρθρου 13 του Άν. Νόμου 1502/1950).

3 — Έδρα του Υπαλλήλου θεωρείται ή πόλις, κώμη ή χωριον ενθα είναι εγκατεστημένη ή Υπηρεσία εις ην ουτος ανήκει. (Έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. από 12—3—1934).

4 — Έξοδος εκ τής έδρας του Υπαλλήλου νοείται ή ανάθεσις εις αυτον εντολής προς εκτέλεσιν ωρισμένης εργασίας εκτος τής έδρας του, καθοριζόμενης τής εργασίας συνήθως δι' αυτης τής διαταγής τής εξόδου και υπαγομένης κατά κανόνα εις την δικαιοδοσίαν τής υπηρεσίας εις ην οργανικώς ανήκει ή και υπάγεται κατ' απόσπασιν ή πρόσκλησιν. (Πράξις ολομελείας Συμβουλίου Έπι. κρατείας 53/1933).

5 — Δέν θεωρείται κεκαλυμμένη αύξησις μισθου και αποτελει απόδοσιν γενομένων δαπανών ή υπό του Δημοσίου καταβολή δαπανών μετακινήσεως δι' υπηρεσιακούς λόγους Υπαλλήλου τινός.

2. Αύξομείωσις καταβαλλομένων

6 — Τα όδοιπορικά και τα έξοδα κινήσεως των δημοσίων Υπαλλήλων προσαρμόζονται, αυξάνονται ή έλαττουνται ή έν γένει τροποποιούνται δια κοινών αποφάσεων του Υπουργου των Οικονομικών και του άσκοδυντος την έποπτεϊαν Υπουργου, δημοσιευομένων εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Τα άνωτέρω εφαρμόζονται και προκειμένου περι των όδοιπορικών και εξόδων κινήσεως του Υπουργικου Συμβουλίου, τής προσαρμογής ενεργουμένης δια κοινών αποφάσεων του Προέδρου του Υπουργικου Συμβουλίου και του Υπουργου των Οικονομικών. (Άρθρον 2 του Νόμου 19)1944).

7 — Μέλη του Υπουργικου Συμβουλίου, Υφυπουργοι και Γενικοί Διοικηται και Έπίτροποι του Υπουργου των Οικονομικών, έξερχόμενοι τής έδρας των δι' εκτέλεσιν υπηρεσίας, δικαιουνται των δια του παρόντος προβλεπομένων όδοιπορικών εξόδων, τής ήμερησίας αυτών αποζημιώσεως καθοριζομένης δι' αποφάσεων του Υπουργου των Οικονομικών δημοσιευομένων δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. (Άρθρον 7 του Νομ. Δ)τος 1859/1942).

8 — Αί ώς άνω ύπουργικαι αποφάσεις ισχουν αναδρομικώς, έφ' εσον εις ταύτας έχει προσδοθη αναδρομική ισχύς υπό του Υπουργου των Οικονομικών κατόπιν Νόμου χορηγήσαντος εις αυτον το δικαίωμα τουτο τής αναδρομής. Η αναδρομική της όμως αυτη δέν δύναται να ισχύση ειμή δια χρόνον μεταγενέστερον τής χρονολογίας του έν προκειμένω Νόμου. (Γνώμη πλειοψηφίας ολομελείας Έλεγκτικου Συνεδριου, ληφθεϊσα κατά την ύπ' αριθ. 12/1943 συνεδρίασιν της. Έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 98285/29.4.1943).

— Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισθῆσονται τὰ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων λόγῳ πρώτης ἐγκαταστάσεως, μετακινήσεως ἢ μεταθέσεως τῶν Ὑπαλλήλων. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν Διαταγμάτων τούτων ἰσχύουσιν αἱ κείμεναι διατάξεις. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Νόμου 1811/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων»).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

1. Ἀντίτιμον εἰσιτηρίου ἢ ἀγωγίου ἢ καυσίμων αὐτοκινήτου

9 — Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σιδηροδρόμου, πλοίου, ἀεροπλάνου, αὐτοκινήτου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου διὰ τὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, κώμην ἢ χωρίον μεταβάσεις. (Πρώτη πρότασις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ)τος 880)1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942).

Δαπάναι κινήσεως ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰς ἣν μεταβαίνει ὁ Ὑπάλληλος ἐξερχόμενος τῆς ἑδρας του, δὲν δικαιολογοῦνται. (Ἐγγραφοῦν Γ.Δ.Δ.Α. 90273/23-6-1935).

10 — Θεωρεῖται ὡς κανονικὴ ἢ τιμὴ ἀγωγίου διὰ τὰ παντὸς εἶδους μὴ μηχανοκίνητα μεταφορικὰ μέσα (ὡς σοῦστας, κάρρα, ὑποζύγια κ.λ.π.) ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον τῆς ἐκάστοτε καθοριζομένης τιμῆς εἰσιτηρίου ἢ ἀγωγίου τῶν αὐτοκινήτων μέχρι δώδεκα θέσεων. (Ἐγκύκλιος Γεν. Δ)σεως Χωροφυλακῆς 223/2-6-1946).

11 — Τὸ ἀντίτιμον τῶν καταναλωθέντων καυσίμων πρὸς κίνησιν ἰδιοκτήτου αὐτοκινήτου μετακινουμένου Ὑπαλλήλου καταβάλλεται νομίμως, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον τοῦτο δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως ἣν δικαιούται διὰ τὴν ταξιδεύσῃ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. (Πρακτικὰ Ι Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/8·2-1955 συνεδριάσεώς του).

2. Παρεχόμεναι ἐκπτώσεις ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰσιτηρίων

12 — Εἰς τοὺς μετακινουμένους μονίμους δημοσίους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς Ὑπαλλήλους, παρέχεται ἔκπτωσης 50 ο)ο ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τιμολογίου σιδηροδρόμου, ἀτμοπλοίου καὶ ἀεροπλάνου. (Ἄρθρον 5 τοῦ Ἄν. Νόμου 340)1945).

13 — Πρὸς παροχὴν τῆς ὡς ἄνω ἐκπτώσεως, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐφοδιάζονται ἐνιαίον τύπον ἐγγράφου παρὰ τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ὑπηρεσίας δι' ἐκάστην μετακίνησιν καὶ διὰ τὴν μετ' ἐπιστροφῆς τοιαύτην, ἀπευθυόμενον πρὸς τὰ κατὰ τόπους πρακτορεῖα ταξιδίων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ὡς ἔγγραφον δημοσίας ἀρχῆς πρὸς τρίτον. Ἐὰν ὁμοῦς ἀντὶ

του έγγραφου εκδίδεται βεβαίωσις, αὐτὴ χερτοσημαίνεται. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 212 466/ρόνεο 194/11-8-1947 καὶ 277 165/ρόνεο 310/20-12-1947).

14 — Ἡ αὐτὴ ἔκπτωσης παρέχεται καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ τὰς ἀποσκευὰς των, βάσει ἐγγράφου τῆς προϊσταμένης τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, δεόντως πρωτοκολλημένου, βεβαιούντος τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. (Ἐγκύκλιοι Γεν. Δ/σεως Φορολογίας Σ 1205)32/24-1-1934 καὶ Ε 9383)182/16-5-1940, ὡς καὶ Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 16 315)93/17-3-1952).

15 — Εἰς τοὺς διὰ θαλάσσης ταξιδεύοντας, παρέχεται ἢ ὡς ἄνω ἔκπτωσης ἐπὶ τῶν κανονικῶν ναύλων τῶν ἀκτοπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν τῆς Χώρας, ἐπὶ τῇ καταθέσει εἰς τὸ οἰκεῖον ναυτικὸν πρακτορεῖον ἐγγράφου διαταγῆς τῆς προϊσταμένης τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, δεόντως πρωτοκολλημένης. (Ἀπόφασις Ὑπουργεῖου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας 14 544)1152/4-3-1952, στηριζομένη εἰς ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ Νόμου 5 304/1934).

16 — Εἰς τοὺς ταξιδεύοντας ἀεροπορικῶς, δι' ἐθνικῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, παρέχεται ἢ αὐτὴ ἔκπτωσις ἐπὶ τῆς κανονικῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου εἰς ἓνα κατὰ ταξίδιον Ὑπάλληλον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται κενὴ θέσις, μετὰ τὰς δηλώσεις ταξιδίου τῶν λοιπῶν ἰδιωτῶν ἐπιβατῶν ἢ τῶν μὴ δικαιουμένων ἢ ἐπιθυμούντων ἔκπτώσεως Ὑπαλλήλων. (Ἐγγραφα Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 76 298)9770/4-11-1948 καὶ 78 571)10 108/15-11-1948).

17 — Εἰς τοὺς ταξιδεύοντας δι' αὐτοκινήτων οὐδερμία ἔκπτωσης χορηγεῖται. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 70 930/23-10-1954).

3. Θέσις συγκοινωνιακοῦ μέσου εἰς ἣν δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύουν οἱ Ὑπάλληλοι

18 — 1. Ἐκ τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας καὶ μετατιθεμένων Ὑπαλλήλων, δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω.

2. Τὰ ἔξοδα χρησιμοποίησεως κλιναμάξης ἢ διαμερίσματος πολυτελείας ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ βαρύνουσι τὸν Ὑπάλληλον. (Παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22-6-1934 καὶ ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 161 916 ρόνεο 138/7 6-1952).

Οἱ Ὑπουργοὶ κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξόδων. (Ἄρθρον 3 τοῦ Ἄν. Νόμου 728/1937).

19 — Δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύουν (κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22-6-1934, ὡς εἶχε πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 916)1952 ἀποφάσεως τῆς Γ.Δ.Δ.Α.) εἰς τὴν πρώτην θέσιν οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω Ὑπάλληλοι, εἰς τὴν δευτέραν θέσιν οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραφέως β' τάξεως μέχρι τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ εἰς τὴν τρίτην θέσιν οἱ κλητῆρες καὶ οἱ ὑπηρεταί. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 183 463)3-12-1934 καὶ ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 161 916/ρόνεο 138/7-6-1952).

20 — Τὰ ἔξοδα κλιναμάξης βαρύνουν τὸν Ὑπάλληλον. Οἱ δικαιοῦμενοι ὁμως εἰσιτηρίου πρώτης θέσεως δύνανται νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὴν δευτέραν θέσιν μετὰ κλιναμάξης, ἀρκεῖ ἢ δαπάνη νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἀντίτιμον εἰσιτηρίου

πρώτης θέσεως. (Εγκύκλιος έντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934, έγγραφον, Γ.Δ.Δ.Α. 161 932/1-11-1934, γνώμη δλομελείας Έλεγκτικού Συνεδρίου 2/16 1-1935 και έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 159 592/3-6-1935).

Δέν δικαιούνται έξόδων χρησιμοποίησεως κλιναμάξης, οι μετακινούμενοι Υπάλληλοι οτινες έχουν εισιτήριο έλευθέρας κυκλοφορίας εις τους σιδηροδρόμους του Κράτους και συνεπώς μή δικαιούμενοι έξόδων εισιτηρίου, δεδομένου ότι ταξιδεύουν δωρεάν. (Πρακτικά Ι Τμήματος Έλεγκτικού Συνεδρίου ύπ' αριθ. 1581/1937 συνεδριάσεως).

4. Πρόσθετον ποσόν διά λοιπάς συνήθεις του ταξιδίου δαπάνας

21 — Τα όδοιπορικά έξοδα συνίστανται και έκ προσθέτου ποσού διά τας λοιπάς συνήθεις του ταξιδίου δαπάνας, ήτοι κόμιστρα άποσκευών, άμαξαγάγια, λεμβουχικά, άχθοφορικά κλπ.

— Το πρόσθετον τοϋτο ποσόν όρίζεται εις 30 % επί του άντιτίμου του εισιτηρίου του πλοίου, σιδηροδρόμου ή αυτοκινήτου και εις 10 % επί του άντιτίμου του εισιτηρίου του άεροπλάνου.

— Προκειμένου περι Υπαλλήλου οίκογενειάρχου, τά ποσά ταϋτα διπλασιάζονται.

— Ούδέν πρόσθετον ποσόν παρέχεται προκειμένου περι περιπτώσεως μετακινήσεως δι' αυτοκινήτου, άμάξης ή ζώου επί τούτω μισθουμένων.

(Δευτέρα πρότασις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 3, ως και έπόμενα έδάφια των παραγράφων αυτών, του Προεδρ. Δ)τος της 22 Ιουνίου 1934, ως έτροποποιήθησαν διά της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 880/1941 και του άρθρου 5 του Νομ. Δ)τος 1859/1942).

22 — Το πρόσθετον ως άνω ποσόν καταβάλλεται, τόσον διά την μετάβασιν, όσον και διά την έπιστροφήν του μετακινουμένου Υπαλλήλου, άδιακρίτως άποστάσεως της πόλεως κλπ. εις ήν μεταβαίνει, ύπό την προϋπόθεσιν ότι αυτη κείται εκτός της πόλεως ένθα ή έδρα του Υπαλλήλου. (Εγκύκλιος έντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 36/20-10-1934).

23 — Τοϋτο ύπολογίζεται κεχωρισμένως έφ' έκάστης άποδείξεως πληρωμής ναύλου κλπ., όταν ο μετακινούμενος διέρχεται διαδοχικώς έκ διαφόρων πόλεων ή χωριών προς εκτέλεσιν υπηρεσίας, χρησιμοποιών οϋτω νέα και διάφορα ύως μεταφορικά μέσα. (Εγκύκλιος έντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934 και έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 167 808/3-12-1934 και 26 815/2-3 1937).

24 — Τοϋτο ύπολογίζεται επί του άντιτίμου του πλήρους εισιτηρίου. Έάν ο Υπάλληλος έτυχεν εκτώσεως επί του άντιτίμου του εισιτηρίου, το πρόσθετον ποσόν ύπολογίζεται, οϋχι επί του πράγματι καταβληθέντος παρ' αυτού ποσού, άλλ' επί του άντιτίμου του άκεραίου εισιτηρίου, του ύπό πάντων καταβαλλομένου. Όμοίως, εάν ο Υπάλληλος έταξίδευσε δωρεάν, δικαιούται προσθέτου ποσού επί του άντιτίμου του άκεραίου εισιτηρίου. Η όνομαστική τιμή του εισιτηρίου ή αναγραφόμενη επί του γενικού τιμολογίου των σιδηροδρόμων, δέν λαμβάνεται ύπ' έψιν. (Εγκύκλιοι Γ.Δ.Δ.Α. έντυπος 29/1934 και 265 055/1955).

25 — Τοϋτο ύπολογίζεται επί της τιμής του εισιτηρίου της θέσεως

είς ἦν δικαιούται νὰ ταξιδεύῃ ὁ Ὑπάλληλος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως εἰς ἦν ἐταξίδευσεν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη ἦτο κατωτέρα τῆς δικαιουμένης. Ἐπίσης ἔάν ὁ Ὑπάλληλος ἐχρησιμοποίησεν κλινάμαξαν ἢ διαμέρισμα πολυτελείας εἰς πλοῖον, δικαιούται τοῦ προσθέτου ποσοῦ 30 ο) μόνον ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως εἰς ἦν δικαιούται νὰ ταξιδεύῃ. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. ἔντυπος 29/1934 καὶ ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 161 932/1-11-1934, 159592/3-6-1935 καὶ 163367/9-9-1936).

26 — Ὁ διπλασιασμός τοῦ προσθέτου ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν οἰκογενειάρχων πραγματοποιεῖται μόνον ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου μόνον αὐτῶν καὶ οὐχὶ καὶ τῶν τῆς οἰκογενείας τῶν. Τοῦτο σαφῶς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς σχετικῆς διατάξεως, ὅπερ ὀρίζει μικρότερα ποσοστά προκειμένου περὶ μὴ οἰκογενειάρχου Ὑπαλλήλου. Συνεπῶς ὁ οἰκογενειάρχης Ὑπάλληλος μετατιθέμενος μετὰ τῆς οἰκογενείας του δικαιούται προσθέτου ποσοῦ 60 ο) ἐπὶ τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ εἰσιτηρίου πλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου καὶ 20 ο) ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 179984/26-11-1934).

27 — Τὸ πρόσθετον ποσὸν δὲν ἀναγνωρίζεται οὐδὲ καταβάλλεται ἔάν δὲν ἔλαβον χώραν αἱ συνήθειαι δαπάναι ταξιδίου, λόγῳ ἐιδικῶν συνθηκῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δικαιολογηθοῦν αἱ δαπάναι αὗται.

28 — Εἰς περίπτωσιν μισθώσεως αὐτοκινήτου καὶ καταβολῆς πέραν τοῦ μισθώματος ἀχθοφορικῶν ἐξόδων, καταβάλλεται πρόσθετον ποσόν. Τοῦτέστι, ἔάν τὸ χρησιμοποιούμενον αὐτοκίνητον ἐκκινήῃ ἐκ κοινῆς δι' ἅπαντας τοὺς ἐπιβάτας ἀφστηρίας καὶ καταλήγῃ εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων, ἢ δὲ τοιαύτη χρησιμοποίησις δὲν ἀπαλάσσει τὸν μετακινούμενον τῶν συναφῶν ἀχθοφορικῶν ἐξόδων κ.λ.π., τότε ἡ χρησιμοποίησις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ προφανῶς μίσθωσιν. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 70419/21-3-1940).

5. Χρησιμοποιούμενα συγκοινωνιακὰ μέσα

29 — Οἱ ὁδοιποροῦντες Ὑπάλληλοι, εἴτε λόγῳ ὑπηρεσίας, εἴτε λόγῳ μεταθέσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν συντομωτέραν ὁδὸν ὡς καὶ τὰ οικονομικώτερα μέσα συγκοινωνίας καὶ μεταφορᾶς.

Ἡ ἄνευ δεδικαιολογημένης ἀνάγκης παρέκκλισις ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται ἀνάλογον ἔκπτωσιν ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπαλλήλου αἰτουμένων ἐξόδων, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. (Παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

30 — Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτὸς ἕδρας ὑπηρεσιῶν ἢ τὴν μετάθεσιν Ὑπαλλήλων, δέον ὅπως χρησιμοποιῶνται τὰ συνήθη συγκοινωνιακὰ μέσα καὶ ἐιδικώτερον ἐκεῖνα ἅτινα ἐκ διατάξεως νόμου, συμβάσεως ἢ ἐθίμου παρέχουσιν ἐκπτώσεις. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370 ἔντυπος 4/12-3-1953).

31 — Ἐνθα ὑφίσταται σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἐν τῇ χώρᾳ, δέον τοῦτο νὰ προτιμᾶται ἀπολύτως ὑπὸ τῶν μετακινουμένων δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ γε-

νικῶς διὰ πᾶσαν κρατικὴν μεταφορὰν. Ἡ προτίμησις αὕτη ἰσχύει ἀδιακρίτως ἂν ἢ δι' αὐτοῦ μετακινήσις εἶναι ἢ μὴ οἰκονομικωτέρα, πρὸς περιορισμὸν τῶν πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων. (Πρᾶξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 1408/8-9-1954 καὶ ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 13732/Η.Α.6/17-1-1955).

32 — Χρήσις λεωφορείου ἢ ἰδιαιτέρου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου. Οἰκονομικώτερα μέσα συγκοινωνίας θεωροῦνται τὰ λεωφορεῖα ἔναντι τῶν λοιπῶν ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων. Π.χ., ὑπάρχοντος λεωφορείου, δὲν δικαιολογεῖται ἡ χρῆσις ἰδιαιτέρου αὐτοκινήτου, πλὴν εἰς ἄς περιπτώσεις ἢ χρήσις λεωφορείου θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διανυκτέρευσιν τοῦ Ὑπαλλήλου ἐκτὸς τῆς ἔδρας του, λόγῳ τῶν δρομολογιῶν, καὶ τὴν χρήγησιν αὐτῷ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, ὁπότε θὰ προτιμᾶται ἡ χρήσις ἰδίου αὐτοκινήτου μόνον ἂν τὸ καταβληθῆσόμενον ἀγῶγιον εἶναι μικρότερον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σὺν τῇ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει.

Δύναται ἐπίσης νὰ δικαιολογηθῇ χρήσις ἰδίου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου εἰς ἄς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει ἕτερον μέσον συγκοινωνίας. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 43337/20-2-1940 καὶ 70419/21-3-1940).

33 — Χρήσις αὐτοκινήτου καὶ γενικῶς μεταφορικοῦ μέσου ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐὰν ἡ Ὑπηρεσία εἰς ἣν ἀνήκει ὁ μετακινούμενος διαθέτῃ ἴδιον μεταφορικὸν μέσον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν κατευθύνεται εἰς Ἀθήνας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πραγματοποιηθησομένη διὰ τῆς χρήσεως τοῦτου δαπάνη, κατὰ λογικὸν ὑπολογισμὸν, εἶναι μικροτέρα τῆς τῶν συνήθων μέσων, τότε καὶ πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομῶν καὶ μόνον, διατάσσεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοιοῦτου μεταφορικοῦ μέσου. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3-1953).

34 — Χρήσις ἀεροπλάνου δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται, εἰμὴ μόνον εἰς ἐκτάκτους καὶ λίαν σοβαρὰς ὑποθέσεις, ἢ ἐκτίμησις τῆς σοβαρότητος τῶν ὁποίων ἀνήκει, διὰ μὲν τοὺς Ὑπαλλήλους τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς Νομάρχας, διὰ δὲ τοὺς Ὑπαλλήλους τοῦ κέντρου εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3-1953).

6. Μετάθεσις οἰκογενειάρχου

35 — Δημόσιοι Ὑπάλληλοι μετακινούμενοι διὰ λόγους ὑπηρεσίας, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, τούτων καταβαλλομένων μόνον εἰς τοὺς μετακινουμένους ἕνεκα μεταθέσεως. (Ἄρθρον 7 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 3182/1932 συνεδριάσεως, περὶ ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω διατάξεως).

— Τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ τῆς οἰκοσκευῆς αὐτοῦ, ἀναγνωρίζονται ἐφ' ὅσον αὕτη ἔλαβε χώραν ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς μετακινήσεως τοῦ Ὑπαλλήλου. (Παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

1. Οἱ μετατιθέμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι δικαιοῦνται τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν κομίστρων καὶ ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

2. Μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου, δικαιοῦμενα ὁδοιορικῶν ἐξόδων εἶναι ἡ σύζυγος, τὰ ἄρρενα τέκνα ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν καὶ τὰ ἄγαμα θήλεα, ὡ καὶ εἷς ὑπηρετῆς ἢ ὑπηρετρία. Ἐπίσης ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου νοοῦνται καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι ἀποδεδειγμένως διατρέφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ συνοικοῦσι μετ' αὐτοῦ. (Παράγραφοι 1 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ/τος 880/1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942).

36 — Ὡς οἰκογενειάρχης νοεῖται ὁ ἔγγαμος ἢ ἐν χηρεῖα μετὰ τέκνων θηλέων ἀγάμων ἢ ἀρρένων ἀνηλικῶν διατελῶν, ἢ ὁ ἀποδεδειγμένως μόνος προστάτης ἀδελφῶν ἀνηλικῶν ἢ θηλέων ἀγάμων. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 2002/1942, ἐν συνδυασμῷ πρὸς παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1949).

37 — Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου ταξιδεύουν εἰς τὴν αὐτὴν μετ' αὐτοῦ θέσιν, ἐνῶ ὁ ὑπηρετῆς ἢ ἡ ὑπηρετρία του πάντοτε εἰς τὴν τρίτην θέσιν. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΚΟΜΙΣΤΡΩΝ, ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΟΙΚΟΣΚΕΥΗΣ ΜΕΤΑΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

1. Δαπάναι κομιστρῶν

38 — Τὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς συνίστανται ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτης διὰ σιδηροδρόμου ἢ ἀτμοπλοίου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων δι' ἐτέρου μέσου μεταφορᾶς. (Ἐδάφιον 1, παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

2. Ἐνδιάμεσοι δαπάναι μεταφορᾶς

39 — Διὰ τὰς ἐνδιάμεσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐπιβίβασεως καὶ τῶν σταθμῶν ἀποβίβασεως εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν, καταβάλλονται ἅπαξ μόνον λεπτὰ 45 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον βάρους τῶν ἀντικειμένων τῆς οἰκοσκευῆς, ἐάν δὲ τὸ βάρος ταύτης ὑπερβαῖν τὰ 1000 χιλιόγραμμα τὸ ποσοδὸν τῶν λεπτῶν 45 περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἤτοι εἰς λεπτὰ 22,5, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων. (Ἐδάφιον 2, παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθη ἀρχικῶς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ/τος 880/1941 καὶ τελικῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942, βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ καθορίζουσα τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

(Γ.Δ.Δ.Α/κοῦ) ὑπ' ἀριθ. 158 803/ρόνεο 104/13-6-1955).

40 — Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1934 Διατάγματος, εἶναι ὅτι τὰ ὑπὸ ταύτης προβλεπόμενα ποσὰ δι' ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, καταβάλλονται καὶ διὰ πᾶσαν ἐνδιάμεσον φορτοεκφόρτωσιν ταύτης, ἐπιβαλλομένων ἐκ παντελοῦς ἐλλείψεως συγκοινωνιακοῦ μέσου ἐπιτρέποντος τὴν ἄνευ μεταφορτώσεως μεταφορὰν τῆς εἰς τὴν νέαν κατοικίαν τοῦ Ὑπαλλήλου. (Ἄρθρον 6 τοῦ Ἄν. Νόμου 1016/1937).

41 — Πᾶσαι, πλὴν τῶν κομιστρῶν, αἱ δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς περιλαμβάνονται εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 24 897/9 3-1935).

42 — Οὕτω, εἰς ταύτας περιλαμβάνονται αἱ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐξ ἧς μετακινεῖται ὁ Ὑπάλληλος δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς του. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 94 982/24-4-1947). Ἐπίσης περιλαμβάνονται τὰ ἐργατικά, ἐργολαβικά καὶ λοιπὰ ἔξοδα τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὸν Ὀργανισμόν Διμένους Πειραιῶς. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 67 621/4-5-1936).

43 — Ἡ ναύλωσις φορτηγίδος δι' ἐκφόρτωσιν ἐκ πλοίου ἀποσκευῶν δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνδιαμέσους δαπάνης μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, ἐσάκις, λόγῳ ἐιδικῶν συνθηκῶν, τὸ πλοῖον ἀγκυροβολεῖ ἐκτὸς τῆς ἐγκριμένης ζώνης λιμένος. Τότε, ἡ δαπάνη αὕτη καταβάλλεται κειχωρισμένως, διότι οἱ λόγῳ μεταθέσεως ταξιδεύοντες Ὑπάλληλοι ἀναγκάζονται, πρὸς ἀποβίβασιν τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν, νὰ ναυλώσουν φορτηγίδα, δαπανῶντες χρήματα πέραν τῶν προβλεπομένων διὰ τὰς ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, ἧτοι διὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 161 841/4-11-1935 καὶ 67 621/4-5-1936, ὡς καὶ Ἰ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 75 750/15-10-1946).

44 — Ἐν περιπτώσει ἐπὶ τούτῳ μισθώσεως μεταφορικοῦ μέσου, δὲν καταβάλλονται ἐνδιάμεσοι δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, οὐδ' ἅπαξ. Ἐν προκειμένῳ τεκμαίρεται ὅτι εἰς τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα περιλαμβάνονται καὶ αἱ δαπάναι φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῆς οἰκοσκευῆς καὶ συνεπῶς ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲν ὑφίστανται ἕτεροι δαπάναι. Πρὸς εὐχερσετέραν κατανόησιν τῆς περιπτώσεως παρατίθεται τὸ ἑξῆς παράδειγμα : Ἐστὼ ὅτι ὁ Ὑπάλληλος μετετέθη ἐκ Σύρου εἰς Κόρινθον, φέρει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ οἰκοσκευὴν βάρους 1000 χιλιογράμμων. Οὗτος, εἰς ἣν περίπτωσιν μεταφέρει ταύτην ἀτμοπλοικῶς μέχρι Πειραιῶς καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς μέχρι Κορίνθου, θὰ δικαιωθῇ δραχμὰς 450 δι' ἔξοδα φορτώσεως αὐτῆς εἰς ἀτμόπλοιον καὶ ἐκφορτώσεως εἰς λιμένα Πειραιῶς καὶ ἑτέρας δραχμὰς 450 δι' ἔξοδα φορτώσεως ταύτης εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν συρμὸν καὶ ἐκφορτώσεως εἰς Κόρινθον. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἡ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κόρινθον μεταφορὰ τῆς οἰκοσκευῆς λάβῃ χώραν δι' ἐπὶ τούτῳ μισθωθέντος μεταφορικοῦ μέσου (φορτηγοῦ αυτοκινήτου), οὐδὲν ποσὸν δι' ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς θέλει δικαιωθῆ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κόρινθον μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς του. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 163 494/25-7-1938).

45 — Ἐν τῇ ὡς ἄνω περιπτώσει ὑφίσταται ἐξαιρέσις καταβολῆς φορ-

τωεκφορτωτικῶν ἐξόδων, πέραν τῶν κομίστρον τῆς οἰκοσκευῆς, δταν ναί μ' ἂν αὕτη μεταφέρεται δι' ἐπὶ τοῦτω μιοθωθέντος μεταφορικοῦ μέσου (φορτηγοῦ αὐτοκινήτου), ἀλλ' αἱ φορτωεκφορτώσεις αὐτῆς διενεργοῦνται μέσῳ ἀνεγνωρισμένων ἐργατικῶν σωματείων φορτωεκφορτωτῶν, ἀναλαμβάνόντων κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ὑποχρεωτικῶς τὰς φορτωεκφορτώσεις καὶ ἑλλείπει ἢ προϋπόθεσις δτι εἰς τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα τοῦ μεταφορικοῦ μέσου περιλαμβάνονται καὶ αἱ δαπάναι φορτωεκφορτώσεων. (Ἐγγράφα Γ.Δ.Δ.Α. 163494/20 7-1939 καὶ 246323/25-11-1939).

46 — Ἡ, διὰ πᾶσαν ἐνδιαμέσον φορτωεκφόρτωσιν τῆς οἰκοσκευῆς, καταβολὴ ἐνδιαμέσων δαπανῶν μεταφορᾶς τῆς, δικαιολογεῖται, βάσει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1016/1937, μόνον δταν ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύεται ἢ παντελῆς ἑλλείψις συγκοινωνιακοῦ μέσου ἐπιτρέποντος τὴν εἰς πρὸς ἑν ἕνω ἀνω διακοπῆς μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 175/1-11-1937 καὶ 163494/25-7-1938).

3. Δαπάναι συσκευασίας

47 — Δι' ἑξοδα συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς καταβάλλονται εἰς τὸν Ὑπάλληλον λεπτὰ 45 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμα βάρους τῶν ἀντικειμένων αὐτῆς, ἐὰν δὲ τὸ βάρος αὐτῆς ὑπερβαίῃ τὰ χίλια χιλιόγραμμα τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν 45 περιορίζεται εἰς λεπτὰ 22,5 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμα πέραν τῶν χιλίων. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐιροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ)τος 880/1941 καὶ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἢ καθορίζουσα τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.) ὑπ' ἀριθ. 158803/ρόνεο 104/13-6-1955).

4. Κοινὰ διατάξεις περὶ ἐνδιαμέσων καὶ συσκευασίας δαπανῶν

48 — Γὰ ἐν παραγράφοις 3 καὶ 4 ποσὰ δύνανται νὰ μεταβάλλωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Ὡς προσετέθη μετὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942. Βάσει τῆς διατάξεως ταύτης καθορίσθησαν τὰ προμνησθέντα ποσὰ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1955 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158803/ρόνεο 104/13-6-1955 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, (Γ.Δ.Δ.Α.) ἧτις ἠῶξησεν κατὰ 50 % τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1969/ρόνεο 26/25-1-1951 ὁμοίας καθορισθέντα).

49 — Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 880/1941 προβλεπομένων ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς τῶν μετατιθεμένων δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐνδιαμέσων δαπανῶν μεταφορᾶς ταύτης, ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἢ λιμενικῶν ἀρχῶν, ἐμφαίνουσα τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τούτων.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαίωσις δὲν ἀπαιτεῖται, ἐφ' ὅσον τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου ἀποδεικνύε-

ται διὰ φορτωτικῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν ἢ τῶν κατὰ τόπου ἐδρευόντων ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρακτορείων αὐτοκινήτων. (Ἄρθρον 6 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942).

50 — Αἱ ὡς ἄνω δαπάναι ἀναγνωρίζονται μόνον διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος. (Ἐγγραφοῦ Γ.Δ.Δ.Α. 65189/18 5-1936).

51 — Τὰ ἐξοδα συσκευασίας καὶ ἐνδιαμέσων μεταφορῶν τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου κανονίζονται μόνον βάσει τοῦ ἀναγραφομένου βάρους εἰς τὴν ἀπόδειξιν κομιστῶν (φορτωτικῆν) τῆς οἰκοσκευῆς (Πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου ὑπ' ἀριθ. 2312/1940 συνεδριάσεως).

Ἡ ἐξακριβωσις τοῦ βάρους τῆς οἰκοσκευῆς δεόν νὰ πραγματοποιεῖται εἰς τοὺς τόπους ἐξ ὧν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος, ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐπιτοπλοῦ ἀστυνομικῆς ἢ λιμενικῆς ἀρχῆς. Τοῦτο δὲ διότι τὸ ἀστυνομικὸν ἢ λιμενικὸν ὄργανον τοῦ τόπου εἰς ὃν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἐὰν αἱ ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀποσκευαὶ πράγματι μετεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ μετατεθέντος ἢ ἐνυπῆρχον εἰς τὴν οἰκίαν. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 205953/Γ.Δ.Π. 82/15-9-1945).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

ΕΞΟΔΑ ΠΡΩΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

52 — Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρέχεται εἰς τοὺς μετατιθεμένους δημοσίους πολιτικούς Ὑπαλλήλους δι' ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μέχρι ἐνὸς μηνός, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ. Τοῦ ποσοῦ τοῦ δὲν δικαιοῦνται οἱ τῆ αἰτήσεως τῶν μετατιθέμενων καὶ οἱ κατ' ἀπόσπασιν ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς ἔδρας μετακινούμενοι Ὑπάλληλοι. (Ἄρθρον 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 609/1945, ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Δ/τος 70/1946 καὶ Πράξις 416/4-6-1947 Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου).

— Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρατείνηται ἢ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 416/4-6-1947 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χρονολογία καταβολῆς τῶν περι ὧν πρόκειται ἐξόδων ἐγκαταστάσεως. Τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξόδων ἐγκαταστάσεως δὲν δικαιοῦνται οἱ ἐκ τῶν μετατιθεμένων τυχόντες ἐξόδων ἐγκαταστάσεως διὰ μετάθεσιν γενομένην ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος τῆς νέας μεταθέσεως τῶν ἔτους. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ μετατιθέμενοι Νομάρχαι, οἵτινες δικαιοῦνται ἐξόδων ἐγκαταστάσεως καὶ ἂν ἐδικαιώθησαν τοιοῦτων λόγῳ προηγουμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεταθέσεως τῶν. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1947 δὲν καταβάλλονται ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως εἰς τοὺς Ὑπαλλήλους τοὺς τοποθετούμενους ὀργανικῶς εἰς τὰς θέσεις παρ' αἷς ὑπηρετοῦσι κατ' ἀπόσπασιν ἐπὶ ἓνα τουλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ὀργανικῆς τῶν τοποθετήσεως. (Ἄρθρον ὄγδοον Ἀν. Νόμου 913/1949).

— Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς

Ἐκείνη ἀποζημιώσεων τῶν μετακινουμένων εἰς στρατιωτικὰς σχολὰς πρὸς φοίτησιν ἢ πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς κέντρα ἐκπαίδευσως, ὡς καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐγκαταστάσεως τῶν μετακινουμένων διὰ λόγους ὑπηρεσιακοῦς καὶ οὐχὶ τῆ αἰτήσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει, δικαιουμένων τοιοῦτων ἐξόδων διὰ μίαν μόνον μετὰθεσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους. (Ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Νομ. Δ/τος 1502/1950).

53 — Ὅριζονται ὡς κάτωθι τὰ ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν δαπάναις τοῦ Δημοσίου μετατιθεμένων τακτικῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων: α) εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ διὰ τοὺς μετατιθεμένους ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν καὶ β) εἰς τὸ ἕν τέταρτον τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ διὰ τοὺς μετατιθεμένους ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 263134/ρόνεο 277/7-10-1950. Βλ. καὶ παράγραφον 188 παρούσης ἐργασίας περὶ δικαιολογήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων, ὡς καὶ ἀποφάσεις Γ.Δ.Δ.Α. 160182/ρόνεο 139/10-6-47, 44624/ρόνεο 41/13-2-48, 127741/19-5-48, 302806/ρόνεο 301/2-10-51, 95214/ρόνεο 41/11-3-53 καὶ 312434/ρόνεο 215/16-9-53).

Τὰ ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως καταβάλλονται εἰς τοὺς μὴ τυχόντας ὁμοίων ἐξόδων διὰ προηγουμένην μετὰθεσίν τῶν γενομένην ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ (καὶ οὐχὶ οἰκονομικοῦ) ἔτους. Τοῦτο σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ἀν. Νόμου 913/1949 καὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502/1950, ἐνθα χρησιμοποιοῦται ἡ λέξις ἔτος, χωρὶς ἰδιαιτέρον προσδιορισμόν, ἥτοι ὑπὸ τὴν συνήθη ἔννοιαν τῆς χρονολογικῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν. Ἐὰν τοὐναντίον ὁ νομοθέτης ἐσκόπευε νὰ λαμβάνεται ὡς ἔτος τὸ οἰκονομικὸν τοιοῦτον, θὰ καθόριζε τοῦτο ρητῶς. Ἀντίθετος ἐρμηνεία θὰ ἦγεν εἰς περιγραφὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων, τοῦ περιορισμοῦ τοῦτέστιν τῆς καταβολῆς ἐξόδων ἐγκαταστάσεως διὰ μίαν μόνον μετὰθεσιν εἰς ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα (ἔτους), διότι θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῶσι πλείονες τῆς μιᾶς μεταθέσεως εἰς χρονικὸν διάστημα ἔλαττον τοῦ χρονολογικοῦ ἔτους, ἀνὰ μίαν ἁμῶς δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος. (Πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 16/5-5 1953 συνεδριάσεώς του).

54 — Δὲν δικαιοῦνται ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως οἱ νεοδιοριζόμενοι ἢ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι Ὑπάλληλοι εἰς οὓς ἀνατίθενται προσωρινῶς ἕτερα καθήκοντα, ὡς Νομάρχου, ἔστω καὶ ἂν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἦσαν μόνιμοι δημόσιοι Ὑπάλληλοι. Οὗτοι δικαιοῦνται μόνον τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς των, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ μεταθέσεως ἀλλὰ μετακινήσεως συνεπείᾳ προσωρινῆς τοποθετήσεως. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 333782/12-1-1955. Βλ. καὶ ἀρθρον 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 2002/1942 ὡς καὶ παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 5-10-1949).

1. Νεοδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εις ἔδραν των

55 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν. (Παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

56 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι Γενικοὶ Διοικηταὶ (κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ἀν. Νόμου 1488/1938), Νομάρχαι, Γενικοὶ Γραμματεῖς Γενικῶν Διοικήσεων, Ἐπαρχοὶ, εἴτε διοριζόμενοι ἢ κατ' ἀπόσπασιν ὀριζόμενοι, δικαιοῦνται διὰ τὴν εἰς τὴν ἔδραν των μετάβασιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταφορᾶς αὐτῶν, τῆς οἰκογενείας των καὶ τῆς οἰκοσκευῆς των, προκαταβαλλομένων αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 1763/1939 Ἀν. Νόμου παγίας προκαταβολῆς, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1949 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓναίον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων νόμων περὶ Νομαρχῶν, Ἐπαρχῶν, Νομαρχιῶν καὶ Γραφείων Ἐπαρχῶν»).

57 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν, ἐφ' ὅσον τὸ πρῶτον διορίζονται εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν. Ἐὰν πρόκειται περὶ διορισμοῦ Ὑπαλλήλου εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἄνευ διακοπῆς τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, δι' ἣν κατὰ νόμον ἢ παρὰ τῆ ἀνωτέρας θέσεως ὑπηρεσία λογίζεται ὡς προσὸν διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ κατάληψιν τῆς ἀνωτέρας τοιαύτης, τότε πρόκειται περὶ κατ' οὐσίαν προαγωγῆς καὶ συνεπῶς ὁ οὕτω τυπικῶς νεοδιοριζόμενος δικαιοῦται τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 72930/8-5-1935 καὶ 33223/8 3-1940).

58 — Ὅμοιος δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων οἱ νεοδιοριζόμενοι καὶ τιθέμενοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, διὰ τὴν μετάβασιν των μέχρι τῆς ἔδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων. Διὰ τὴν μετάβασιν ὁμως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν παρ' αὐτῶν ὀριστικῶς τοποθετοῦνται, δικαιοῦνται ἀπάντων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς μετατιθεμένους ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων, συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 68433/18-5-1936).

59 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι κρατικῶν σχολῶν (ἀστυνομικῶν, στρατιωτικῶν κλπ.) δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 113647/25-8-1934).

2 Ἐπαναδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς νέαν θέσιν των

60] — Οἱ ἐπαναδιοριζόμενοι Ὑπάλληλοι, διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν ἐποθετήθησαν μετὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν θέσιν, δικαιοῦνται τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 προβλεπομένων ἐξόδων αὐτῶν καὶ

των οίκογενειών των, τῆς μετακινήσεώς των ταύτης χαρακτηριζομένης ὡς μεταθέσεως ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα πρὸ τῆς νέας αὐτῶν τοποθετήσεως διέμενον καὶ ἐκινήθησαν διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν νέαν των θέσιν. (Ἐγγραφον Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Γεωργίας 34454/6-3-1936).

3. Ἀνακαλούμενοι ἐκ διαθεσιμότητος

61 — Οἱ ἀνακαλούμενοι ἐκ τῆς διαθεσιμότητος Ὑπάλληλοι, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταφορᾶς αὐτῶν, τῆς οἰκογενείας των καὶ τῆς οἰκοσκευῆς των διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν θέσιν των. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 2764/1941).

4. Μετατιθέμενοι τῇ αἰτήσει των

62 — Οἱ τῇ αἰτήσει των μετατιθέμενοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων. (Παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935).

5. Ἐπιβαλλομένη μετάθεσις λόγῳ συμφέροντος Δημοσίου

63 — Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ μετάθεσις Ὑπαλλήλου ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ παραμονὴ εἰς τὴν θέσιν του κατέστη ἐπιζήμιος διὰ τὸ Δημόσιον συνεπεῖα πράξεων ἢ παραλείψεων αὐτοῦ, δύναται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τῶν συνεπεῖα τῆς μεταθέσεως ταύτης προκαλουμένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ καὶ διὰ μέρος μόνον τῶν ἐξόδων τούτων. (Ἄρθρον 5 τοῦ Ἀν. Νόμου 1016/1937).

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν εἶναι διάταξις ποινῆς ὥστε νὰ θεωρηθῇ κατηγορημένη διὰ τοῦ Νόμου 1811/1951, ἀλλὰ διάταξις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων συναφῆς πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Κώδικος μετάθεσιν Ὑπαλλήλου διὰ σοβαρὰν ὑπηρεσιακὴν αἰτίαν, ἰσχύουσα ὡς τοιαύτη καὶ μετὰ τὸν Νόμον 1811/1951. (Πρακτικὰ ὀλομελείας Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς 11-3-1953).

64 — Οἱ μετατιθέμενοι λόγῳ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς των ἢ γενικώτερον ἐξ ὑπαιτιότητός των, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 157 556/18-8-1938).

6. Ἐξελθόντες τῆς Ὑπηρεσίας

65 — Οἱ μὴ πλέον διατελοῦντες Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀτομικῆς των ἐγκαταστάσεως παλιόστησιν. (Γνωμοδότησις Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Βλ. Μ. Στασινοπούλου, εἰς Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν, τόμ. 19, σ. 688).

66 — Οἱ Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Γενικοὶ Γραμματεῖς Γενικῶν Διοικήσεων καὶ Ἐπαρχοί, ἐξερχόμενοι τῆς Ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπολύσεως συνεπεῖα δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀπολύσεως ἔνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος βεβαιουμένου διὰ τῆς πράξεως ἀπολύσεως, δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῆς οἰκογε-

νειας και έξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς των μέχρι τοῦ τόπου ἐξ οὗ, ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν, μετεκινήθησαν. (Παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ)τος 2002/1942 και παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1949 Βασ. Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως νομοθεσίας περὶ Νομαρχῶν κλπ.»).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

1. Ὀδοιορικὰ

67 — Εἰς τοὺς ἀποσπώμενους Ὑπαλλήλους παρέχονται μόνον τὰ ὀδοιορικὰ ἐξοδα. (Παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

68 — Ἀπόσπασις ἢ προσκόλλησις Ὑπαλλήλου νοεῖται δταν οὗτος ἀπομακρύνεται παροδικῶς τῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ Γραφείου εἰς ὃ ὀργανικῶς ἀνήκει, διατασσόμενος ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν εἰς ἕτερον κύκλον διοικητικῆς ἀρμοδιότητος. Οὕτω, τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἑτέρου Γραφείου διὰ χρονικὴν διάρκειαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μακράν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας ὑπαγομένης εἰς κύκλον ἀρμοδιότητος τοῦ Γραφείου παρ' ᾧ ὃ ἐν λόγῳ Ὑπάλληλος προσκολλᾶται. (Ἐγγραφα Νομικοῦ Συμβουλίου Κράτους 606/18-7-1932, και Ὑ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Ν. 3732/3-8-1932, ὡς και ἀποφάσεις ὀλομελείας Συμβουλίου Ἐπικρατείας 316/1936 και 53/1953).

69 — Εἰς τοὺς ἀποσπώμενους Ὑπαλλήλους ἀναγνωρίζεται μόνον ἡ δαπάνη τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν εἰσιτηρίων. Τοῦτέστι δὲν παρέχονται εἰς αὐτοὺς κόμιστρα και ἐξοδα συσκευασίας οἰκοσκευῆς κλπ., ὡς εἰς τοὺς μετατιθεμένους. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 178782/26-11-1934, 56028/20-4-1935 και 138735/10-6-1945).

70 — Οἱ οὕτω ἐν ἀποσπάσει τελοῦντες Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς κατ' ἀπόσπασιν ἔδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται πλῆν τῶν ὀδοιορικῶν ἐξόδων και ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος ἐντοπος Γ.Δ.Δ.Α. 36/20-10-1934).

2. Ἡμερησία ἀποζημιώσις και ἐξοδα κινήσεως

71 — 1. Δημόσιοι πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, ἀποσπώμενοι εἰς Ὑπηρεσίας ἐδρευούσας ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐνθα ἢ ἔδρα τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως, δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 «περὶ ὀδοιορικῶν ἐξόδων κλπ.» ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῶν ἄρθρων 1 και 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 880/1941 προβλεπομένης ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς μετακινήσεως των ἐκ τῆς πόλεως ἐξ ἧς ἀπεσπᾶσθησαν.

2.— Τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, δὲν δικαιοῦνται οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, οἱ ἀνήκοντες εἰς ὑπηρεσίας ἐδρευούσας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τῶς Διοικήσεως Πρωτευούσης, οἵτινες ἀποσπῶνται ἐντὸς τῆς ἔδρας τούτης.

Εἰς τούτους δύνανται νὰ παρέχωνται ἔξοδα κινήσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, καθοριζόμενα ἐκάστοτε δι' ἠτιολογημένης κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. (Παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

4.— Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις αἱ προβλέπουσαι τὴν παροχὴν ἐπιδόματος ἢ ἐτέρας ὕφ' οἵανδήποτε μορφήν ἀποζημιώσεως εἰς ἀποσπώμενους δημοσίους Ὑπαλλήλους. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ προσθέτου ἐπιδόματος καὶ ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου 2841)1954 καὶ πρακτικὰ I Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 15)17-5-1955 συνεδριάσεώς του)

72—Εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μακρὰν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποσπώμενου δαπανῶν διαβιώσεώς του, ἀποβλέπει ἡ κατὰ τὸ πρῶτον δίμηνον τῆς ἀποσπάσεως χορηγουμένη ὡς ἄνω ἡμερησία ἀποζημίωσις. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 334 000/ρόνεο 225/8-10-1943, 138 735/10-6-1945, 198 747/9-9-1948 καὶ 103790 /23 3-1949, ὡς καὶ παράγραφοι παρούσης ἐργασίας 101 καὶ 107).

Αἱ ἀποσπάσεις Ὑπαλλήλων δέον νὰ περιορίζωνται αὐστηρότατα εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶναι δι' εἰδικούς λόγους ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ διὰ μεταθέσεως ἢ δι' ἄλλον τρόπον ἱκανοποίησις τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τοῦτο δὲ κυρίως πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβαρύνσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς καταβολῆς ἐπὶ δίμηνον ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 235 167)Γ.Δ.Π. 65/27-9-1955).

3. Ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσῃ των

73 — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς ἀποσπώμενους τῇ αἰτήσῃ των δημοσίους Ὑπαλλήλους. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

74 — Οἱ ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσῃ των δὲν δικαιοῦνται οὕτω, τόσον τῶν καταβαλλομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς—μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἀποσπάσεώς των—εἰς τὰς θέσεις των, ὅσον καὶ τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς ἀποσπώμενους ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφα Νομικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 64/26-5 1947 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 198 747/9 9-1948).

75 — Ἡ ἀπόσπασις Ὑπαλλήλου εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖται ὡς προκληθεῖσα τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀποσπώμενου καὶ συνεπῶς οὗτος δὲν δικαιοῦται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν θέσιν του, οὐδὲ τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς ἀποσπώμενους ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφοὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως 1-4-1947).

4. Ἀποσπάσεις ἐν καιρῷ πολέμου

76 — Οἱ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπολέμου περιόδου ἀποσπώμενοι, δικαιοῦνται τῶν ὧν καὶ οἱ μετατιθέμενοι ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόσπασις τούτων διατάσσεται ἢ διαρκεῖ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀνώτε-

ρον τών τριών μηνών. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἐναγκ. Νόμου 2761/1941).

77 — Ἡ δυνάμει τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἐνεργοῦμένη ἀπόσπασις Ὑπαλλήλου, ἰσοδυναμεῖ ὡς πρὸς τὰ ὄδοιπορικὰ ἐξόδα, τὴν ἀπόληψιν μισθοῦ τῆς κυρίας θέσεώς του κλπ., πρὸς μετάρθεσιν εἰς ὀργανικὴν θέσιν. (Ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Δ/τος 744/1941).

78 — Κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἐν. Νόμου 2761/1941, οἱ ἀποσπώμενοι μετακινοῦνται μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των δαπάναις τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ ἀποφύγουσιν προσθέτους δαπάνας διαβιώσεώς των μακρὰν τῆς οἰκογενείας των. Ἡ μέριμνα αὕτη ἐλήφθη διὰ τινος τῶν Ὑπηρεσιῶν, αἵτινες δι' ἀποσπάσεως πληροῦν κενὰς ὀργανικὰς θέσεις (ὡς αἱ ἐκπαιδευτικαὶ Ὑπηρεσίαι) ὅτις ἢ ἀπόσπασις των θεωρεῖται προσωρινὴ ὀργανικὴ τοποθέτησις. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 68204/24-5-1934, 65483/31-3-1937, 27819/19 3-1938 καὶ 138 735/10-6-1945).

79 — Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 744/1941 ἐξομοιοῦνται οἱ ἀποσπώμενοι πρὸς τοὺς μετατιθεμένους, διαρκούσης ἐμπολέμου περιόδου. Οὗτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ τύχουν ἀμφοτέρων τῶν εὐεργετημάτων τῆς ὡς ἄνω διατάξεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943 περὶ παροχῆς ἐπὶ διμήνον ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. Παράλληλος ἐφαρμογὴ τῶν ἐν λόγω διατάξεων δὲν δύναται νὰ χωρῖσθαι, καθόσον δὲν συγχωρεῖται ἢ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καταβολὴ πλειόνων παροχῶν. Ἐὰν ὁ ἀποσπασθεὶς Ὑπάλληλος, δηλαδὴ, ἔλαβεν ὄδοιπορικὰ ἐξόδα μετατιθεμένου, δὲν δικαιούται ἐπὶ πλέον καὶ διμήνου ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως. Ἡ δικαιολογητικὴ βάση τῆς παρούσης διατάξεως τοῦ Ν.Δ. 744/1941 ἦτο ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸν ἀποσπώμενον τῆς δαπάνης διαβιώσεώς του μακρὰν τῆς οἰκογενείας του, παρέχουσα αὐτῷ τὰ χρηματικὰ μέσα μετακινήσεως τῆς οἰκογενείας του. Ἡ δικαιολογητικὴ δὲ βάση τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943 εἶναι ἡ αὐτή, διότι ἡ χορηγοῦμένη κατ' αὐτὴν διαρκούντος τοῦ πρώτου διμήνου τῆς ἀποσπάσεως ἡμερησίαι ἀποζημιώσεις, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μακρὰν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποσπώμενου δαπανῶν διαβιώσεώς του. Ἐὰν ἐγένετο δεκτόν, ὅπως οἱ εὐτῷ ἀποσπώμενοι ἔδει νὰ εἰσπράξουν ἀμφοτέρας τὰς παροχάς, τότε πάντες οὗτοι, προκειμένου νὰ μετατεθῶσι, θὰ ἐπεζήτησαν ἀρχικῶς νὰ ἀποσπασθῶσι καὶ ἀκολούθως νὰ μετατεθῶσιν. (Ἐγκύκλιοι καὶ ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 234 000/ρόνεο 225/8-10-1943, 138 735/10-6-1945, 198 747/9-9-1948 καὶ 103 790/23-3-1949).

5. Προσωριναὶ τοποθετήσεις ἐν καιρῷ πολέμου

80 — Δημόσιοι πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, μετακινούμενοι ἐκ τῆς ἔδρας τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν τοποθετήσεως ἐκ λόγων ἀναγομένων εἰς αἰτίαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως σχέσιν ἔχουσαν πρὸς τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ δικαιωθῶσι τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων παρεχομένων ὄδοιπορικῶν ἐξόδων μεταθέσεως, διὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὴν ἔδραν τῆς προσωρινῆς τοποθετήσεως καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἔτι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς περὶ μεταθέσεως αὐτῶν πράξεως. (Ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 384/1943).

81 — "Έδρα προσωρινής τοποθετήσεως νοείται ή εν τῷ αὐτῷ τόπῳ παραμονῆς τοῦ Ὑπαλλήλου συσταθεῖσα διὰ τι χρονικὸν διάστημα, μακρὰν τῆς κυρίας αὐτοῦ ἔδρας. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 26/2-11-1942).

82 — Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 384/1943 ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴν συγχρόνως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁ Ὑπάλληλος δικαιούται τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς οἰκοσκευῆς του, ἐνῶ διὰ τοῦ προηγουμένου ἀποσπᾶται ἄνευ τῆς οἰκογενείας του. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 161410/22-8-1944).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

1. Ἐν γένει μετακινουμένων

83 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὀρίζεται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθ. Δ/τος 880/1941).

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἀποζημιώσεως ὀριζομένης εἰς δραχμὰς 400. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ἀντικαταστήσασα τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934. Βλ. καὶ παράγραφον 7 παρούσης ἐργασίας).

84 — Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτῶν μετακινούμενοι (τακτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι) δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι διὰ τὰς ἐκ τῆς μετακινήσεως ταύτης δαπάνας ἀποζημιώσιν ἴσην μὲ τὸ ἐν τριακοστὸν τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ, μετὰ τοῦ τυχόν ἀπονεμηθέντος αὐτοῖς ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. (Ἐδάφιον 1 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἄν. Νόμου 1502/1950).

85 — Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως τῶν τακτικῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐνεργεῖται διὰ τῆς προσθέσεως εἰς τὸν ὀργανικὸν μηνιαῖον μισθὸν καὶ πρὸ πάσης κρατήσεως, οὐχὶ μόνον τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἀλλὰ καὶ τῆς πορευομένης τυχὸν προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ἧτις ἐπανεθεσπίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1491/1954 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ συνολογισμὸς τῆς ὁποίας πραγματοποιεῖται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1955, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 237224/ῤόνο 203/2-9-1955 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.) κυρωθεῖσας διὰ νόμου.

Ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσις ἀποτελεῖ ἀπόδοσιν δαπανῶν τοῦ Ὑπαλλήλου, ἐνεργηθειῶν διὰ λογαριασμὸν καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημοσίου. Συνεπῶς δὲν ἀποτελεῖ κεκαλυμμένην αὐξήσιν ἀποδοχῶν, οὐδὲ θεωρεῖται ὡς

πρόσθετος ἀπολαυή πέραν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὑπαλλήλου. Δι' ὃ καὶ δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις δηλώσεως τῆς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἢ ἑτέραν δημοσίαν Ἀρχὴν ὡς προσθέτου ἀμοιβῆς.

86 — Δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν τυχὸν παρεχόμενα ἕτερα ἐπιδόματα, ἐπιμίσθια, προσαυξήσεις κλπ., πλὴν τῶν δύο ἀνωτέρω. Οὕτω, δὲν ὑπολογίζονται εἰς αὐτὴν τυχὸν παρεχόμενα ἐπιδόματα λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν κλπ. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. ἔντυπος 29/1934, 159834/ρόνεο 155/19-6-1950 καὶ 309890/ρόνεο 271/29-11-1954).

87 — Δὲν ὑπολογίζεται ἐπίσης ἡ τυχὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς εἰς ὃ ἀνήκει ὁ νεοπροαγόμενος Ὑπάλληλος κράτησις τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς ἀποδοχῶν του μεταξὺ τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ ὄν ἤδη κέκτηται βαθμοῦ, κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀπὸ τῆς προαγωγῆς του. Ἡ κράτησις αὕτη σκοπεῖ ἀπλῶς νὰ στερήσῃ τὸν προαχθέντα Ὑπάλληλον μόνον τῆς ἐκ τῆς προαγωγῆς του προκυπτούσης διαφορᾶς ἀποδοχῶν καὶ οὐχὶ τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντων ὠφελγημάτων. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 184230/2 12-1935).

88 — Δὲν ὑπολογίζεται, τέλος, ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων παρακράτησις ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνὸς τῶν νεοδιοριζομένων Ὑπαλλήλων. Οὕτω ἡ ἡμερησία αὐτῶν ἀποζημιώσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀκεραίου μισθοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ μειωμένου ἐκ τῆς παρακρατήσεως αὐτῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 167729/16-11-1935).

89 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἔδρας τῶν ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλων ὑπολογίζεται βάσει τοῦ καθορισθέντος ἐν τῇ σχετικῇ συμβάσει ποσοῦ. Τοῦτο δὲ διότι διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλους δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις καθ' ἣν ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἀνέρχεται εἰς τὸ τριακοστὸν τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ Ὑπαλλήλου. Αἱ διατάξεις περὶ προσλήψεως ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλων ὀρίζουν ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν καθορίζονται δι' αὐτῆς ταύτης τῆς συμβάσεως. Ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν ἀποδοχῶν ἐμπίπτει καὶ ἡ καταβαλλομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἔδρας. Ἐπομένως, εἰς τὰς συναπτομένας σχετικὰς συμβάσεις, πλὴν τοῦ μισθοῦ, δεόν νὰ ὀρίζεται καὶ τὸ ποσοδὸν τῆς ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως δι' ἐκτέλεσιν ἐκτὸς ἔδρας ὑπηρεσίας. Εἰς περίπτωσιν καταβολῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως εἰς ἐπὶ συμβάσει Ὑπάλληλον ἄνευ προβλέψεως καθορισμοῦ ταύτης ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει, δεόν ὅπως διὰ συμπληρωματικῆς τοιαύτης καθορίζεται τὸ ποσοδὸν αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ποσοδὸν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δεόν νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν τὴν ὀριζομένην διὰ τοὺς λοιποὺς Ὑπαλλήλους, πρὸς οὓς οἱ ἐπὶ συμβάσει εὐρίσκονται ἐν μισθολογικῇ ἀντιστοιχείᾳ. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

90 — Περιορίζεται ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν δικαιουμένων συσσιτίου ἢ ἀντιτίμου τροφοδοτικῆς μερίδος ἢ διανυκτερεύσεως εἰς καταλύματα τοῦ Κράτους δωρεάν. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἀνέρχεται, διὰ μὲν τοὺς συσσιτουμένους ἢ δικαιουμένους ἀντιτίμου τροφοδοτικῆς μερίδος εἰς τὸ ποσοδὸν τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος, διὰ δὲ τοὺς δωρεάν διανυκτερεύοντας κατὰ τὸ τέταρτον αὐτῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12 3-1953).

91 — Δέν δικαιούνται ήμερησίας άποζημιώσεως έκτός έδρας οί λαμβάνοντες παγίως χρηματικών ποσόν υπό τύπον όδοιπορικών έξόδων' είτε εκ του Δήμου, είτε έξ άλλης υπό τόν έλεγχον του Δήμου τελούσης Ύπηρεσίας ή Νομικού Προσώπου Δήμου Δικαίου. (Έγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 και Γ.Δ.Δ.Α. 148370/έντυπος 4/12-3 1953).

92 — Δέν δικαιούνται, επίσης, ήμερησίας άποζημιώσεως έκτός έδρας οί άπομακρυνόμενοι πρός άναπλήρωσιν έτέρων συναδέλφων των Ύπάλληλοι, άπερχομένων εις άδειαν. (Έγγραφο Γ.Δ.Δ.Α. 21239/31-1-1935).

93 — Τέλος, δέν δικαιούνται ήμερησίας άποζημιώσεως έκτός έδρας οί ήμερομισθιοι δημόσιοι Ύπάλληλοι. Τοϋτο δέ διότι δέν νοείται έκτέλεσις ύπηρεσίας έκτός έδρας αυτών. Οϋτοι, όντες έντελώς προσωρινοί Ύπάλληλοι, προσλαμβάνονται εκεί ένθα έμφανίζεται ή ανάγκη τής προσλήψεώς των. Δι' ο και δέν επιτρέπεται ή έκδοσις διαταγής όπως οί ήμερομισθιοι έξέλθουν τής έδρας των. (Έγγραφο Γ.Δ.Δ.Α. 161378/1930, 147132/28 8-1936 και 65483/31-3 1937).

2. Ύπολογισμός ήμερών έκτός έδρας

94 — Η ήμερησία άποζημίωσις ύπολογίζεται, τόσον δια την ήμέραν τής άναχωρήσεως, όσον και δια την ήμέραν τής επανόδου του Ύπαλλήλου. (Παράγραφος 2 του άρθρου 9 του Νόμ. Δ/τος τής 17 Άπριλίου 1935, ως έτροποποιήθη δια τής παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Νομ. Δ/τος 880/1941).

95 — Η ως άνω και ή έν παραγράφω 5 του άρθρου 3 του παρόντος προβλεπομένη ήμερησία άποζημιώσις, επιτρέπεται νά αύξομειοϋται δι' άποφάσεως του Ύπουργού τών Οικονομικών δημοσιευομένης εις την έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. (Άρθρον 5 του Νομ. Δ/τος 880/1941).

96 — Η δια την ήμέραν άναχωρήσεως του Ύπαλλήλου ήμερησία άποζημιώσις ύπολογίζεται, οίανδήποτε ώραν και εάν άνεχώρησε τής έδρας του ο Ύπάλληλος. (Έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 179 995/6-12-1934).

97 — Δια τής ύπ' αριθ. 69718/16 3-1953 πράξεως τής Γ.Δ.Δ. Λογιστικού, δέν άνεγνωρίζετο ήμερησία άποζημιώσις δια την ήμέραν τής επανόδου του Ύπαλλήλου. Η πράξις όμως αυτη άντίκειτο εϋθέως εις την παράγραφον 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ 880/1941. Δι' ο και άνεκληθή αφ' ης ίσχυσε δια τής ύπ' αριθ. 148370/έντύπου 4/22-4-1953 έγκυκλίου τής Γ.Δ.Δ. Λογιστικού. Η αναδρομικότης αυτη εϋσταθεί νομικώς. Η θεωρία τής μη αναδρομικότητος τών διοικητικών πράξεων δέν δύναται νά ίσχύση όταν ή διοικητική πράξις, ως άτακτος, έξαφανίζεται οίκοθεν υπό τής διοικήσεως. Συνιστά δέ ύποχρέωσιν δια την διοίκησιν ή έξαφάνισις τοιούτων πράξεών τής, ίνα μη έξωθούνη οί έξ αυτών ζημιούμενοι εις δικαστικούς κατά του Δήμου άγώνας και θίγεται το κύρος αυτης. (Έγγραφο Γ.Δ.Δ.Α. 204293/17-8 1954).

98 — Δια τάς, πλέον τών δια την έκτέλεσιν τής ύπηρεσίας άπαιτουμένων, ήμερας έκτός έδρας, δικαιούται άποζημιώσεως ο Ύπάλληλος, όταν δια λόγους άνωτέρας βίας, άποδεδειγμένης άπολύτως, αναγκάζεται οϋτος νά παρατείνη την έκτός έδρας παραμονήν του. (Άπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 65066/22-4-1935).

3. Μετατιθεμένων

99 — Δι' ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν παρέχεται εἰς τὸν Ὑπάλληλον τὸ ἐν τριακοστὸν τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως συμπεριλαμβανομένης μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν νέαν του ἔδραν, οὐχὶ ὅμως διὰ πλείονας τῶν ἑξ (6) ἡμερῶν.

Ἡ, ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, προβλεπομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις, δύναται δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκειοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρέχηται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῶν ἑξ ἡμερῶν καὶ μέχρις ἑνὸς τοῦ πολὺ μηνός, ἐφ' ὅσον ἔλαβε χώραν διακοπὴ τοῦ ταξιδίου τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου, ὀφειλομένη εἰς ἀνωτέραν βίαν. (Παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 880]1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1859]1942).

4. Μετακινουμένων διὰ βραχυχρόνιον ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας

100 1.— Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς ἀκτῖνα πέραν τῶν 20 χιλιομέτρων, ἢ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰς ἀκτῖνα πέραν τῶν 25 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέφοντες αὐθημερὸν εἰς τὴν ἔδραν τῶν, δικαιοῦνται τοῦ ἐνὸς τρίτου (1/3) τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας.

2 — Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπάλληλοι, διανυκτερεύοντες ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν, δικαιοῦνται πλήρους ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτὸς ἔδρας παραμονῆς τῶν. Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων τῶν ὁδοιπορικῶν, ἢ διανυκτέρευσις ἐκτὸς τῆς ἔδρας δὲν ἦτο ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ὑπαλλήλου ἠδύνατο, εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἴτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων, νὰ συντελεσθῇ τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἄνευ ζημίας τῆς ὑπηρεσίας. (Ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1859/1941, ἀντικαταστάσαν τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 22-6-1934).

101 1.— Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας τῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἤθελον παραμείνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ διμήνου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.

2.— Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δημόσιοι Ὑπάλληλοι, μετακινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ διμήνου ἐκ τῆς ἔδρας τῆς προσωρινῆς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω τοποθετήσεως, οὐδεμιᾶς δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, μετακινούμενοι δὲ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δι-

μήνου δικαιούνται της κατά τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὀριζομένης τοιαύτης.

3.— Διὰ τούτους εἰς ἐργασίας ὑπαίθρου ἐργαζομένους δημοσίους Ὑπαλλήλους, εἰς περιπτώσεις παραμονῆς τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, δύναται ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεις νὰ χορηγῆται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ διμήνου, καθοριζόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἄρθρον 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1859/1942, ἀντικαταστήσαν τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22/6/1934).

102.— Οἱ συνοδοὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ ἔν τριακοστὸν τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἔδαφου ὑπάγονται καὶ οἱ συνοδοὶ τῶν παραμεθορίων ἀμαξοστοιχιῶν τελωνειακοὶ Ὑπάλληλοι. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17ης Ἀπριλίου 1935 καὶ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 880/1941, δι' ὧν ἀντικαταστάθη ἡ παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

103.— Οἱ τεχνικοὶ Ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, μετακινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας (ἀναμίξεων κλπ.) ἢ δι' ἀντικατάστασιν ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν συναδέλφων τῶν, δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτὸς ἔδρας παραμονῆς τῶν. Τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως δικαιούνται καὶ οἱ ἀποσπώμενοι χημικοὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Διευθύνσεως ἢ Παραρτημάτων τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, μέχρις ὅμως τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον. (Ἄρθρον 6 τοῦ Ἀν. Νόμου τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους»).

104.— Διατάσσεται ἡ μετακίνησις προσωπικοῦ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπὶ ἐκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως ἀπολύτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἀορίστως καὶ εἰς τὸ διηγεκές. Εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας, ἡ ἐκτὸς τῆς ἔδρας του παραμονὴ τοῦ Ὑπαλλήλου δέον νὰ περιορίζηται εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν κατὰ τὸ δυνατόν μικρότερον καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀνάγκης ἣτις ὑπηγόρευσε τὴν μετακίνησιν τούτου. (Ἐγκύκλιοι Γ.Δ.Α.Δ. 52885/Γ.Δ.Π. 10/28-2-1950 καὶ 226760 Γ.Δ.Π. 34/7-8 1952).

105.— Ἐπιβάλλεται ἡ μετὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἐπιστροφή καὶ διανυκτέρευσις τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἔδραν του, ἐὰν εἶναι δυνατὴ καὶ οἰκονομικῶς συμφέρουσα λόγῳ τῶν τυχόν ὑφισταμένων συγκοινωνιακῶν ἐνκολιῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη πραγματοποιεῖται ἄνευ βλάβης τῆς παρὰ τοῦ Ὑπαλλήλου διεξαχόμενης ὑπηρεσίας. Διὰ τῆς ἀδικαιολογήτου διανυκτερεύσεως αὐτοῦ ἐκτὸς ἔδρας, ἐπιβαρύνεται τὸ Δημόσιον διὰ τῆς δαπάνης τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. Ἐν

περιπτώσει παραβάσεως του περιορισμού τούτου, δέον ὁ Ὑπάλληλος καὶ ὁ προϊστάμενός του νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ οἰκτεῖον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν κατ' αὐτῶν κυρώσεων. (Ἐγκύκλιοι ἔντυποι Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934 καὶ 4/1953).

106. — Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἔξοδος ἐκτὸς ἔδρας καὶ ἡ ἐπιστροφή τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης τοῦ Ὑπαλλήλου. Ἡ μέθοδος αὕτη, τείνουσα εἰς τὴν καταστρατήγησιν τῶν περὶ ὁδοπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεων, προσλαμβάνει καθαρῶς ἰδιοτελῆ χαρακτῆρα, διὰ τῆς δικαιολογήσεως δύο ἡμερῶν. Τυχὸν πραγματοποιουμένη τοιαύτη ἔξοδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν συνεπάγεται καταβολὴν ἀποζημιώσεως, δέον ὅπως ἐλέγχηται καὶ ὡς περίπτωσις πειθαρχικοῦ παραπτώματος. (Ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3 1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3 53).

107 — Οἱ προσωρινῶς ἐκτὸς ἔδρας παραμένοντες Ὑπάλληλοι, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἢ ὑπηρεσία αὐτῶν ἔδρουσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ἢ ἀλλαχοῦ. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 26/2 11-1942). Ἡ ἔννοια τῆς σχετικῆς διατάξεως (§ 1, ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 1859/1942) εἶναι ὅτι ὁ Ὑπάλληλος, ἐξελθὼν τῆς ἔδρας του δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας συνεπείᾳ διαταγῆς τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς καὶ παραμείνας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας πέραν τοῦ διμήνου, εἴτε συνεχῶς εἴτε κατὰ διακοπὴν, μόνον ἐπὶ ἐν δέμηνον δικαιούται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὴν τοιαύτην προσωρινῶς ἐκτὸς ἔδρας παραμονὴν του. Ἡ τυχὸν διακοπὴ τῆς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ παραμονῆς, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διμήνου, δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ νέον δέμηνον, ἔχον ὡς ἀφστηρίαν τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἔληξεν ἡ διακοπὴ, ἐφ' ὅσον καὶ μετὰ ταύτην ὁ Ὑπάλληλος ἐξηκολούθησε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ συνεπείᾳ τῆς αὐτῆς διαταγῆς. Ἐὰν ὁ Ὑπάλληλος ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐκτὸς ἔδρας προσωρινῆς παραμονῆς του, ἐνθα διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν, μετεκινήθη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διμήνου εἰς ἄλλον πλὴν τῆς μονίμου ἔδρας του τόπον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται μὲν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν εἰς τὸν ἄλλον τοῦτον τόπον παραμονὴν του, πλὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν ἀρχικῶς διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς ἔδρας του καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου μετεκινήθη, ὁπότε παύει ἡ καταβολὴ καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης. Ἐκ τούτου ὅμως δὲν δημιουργεῖται καὶ δικαίωμα νέας ἀποζημιώσεως ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ μετεκινήθη, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν παραμονὴν εἰς τὸν τόπον τοῦτον κατεβλήθη ἤδη ἡ δέμηνος ἀποζημιώσις καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ παραμονὴ συνεχίζεται πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἀρχικῶς διαταχθείσης ὑπηρεσίας. (Πρακτικὰ I Τμήματος Ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/24 6 1952 συνεδριάσεώς του).

Ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ ἡ διὰ τῆς ἐπομένης παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 1859/1942 θεσπισθεῖσα πέραν τοῦ διμήνου δικαιολόγησις ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας. Τὸ πέραν ὅμως τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας διὰ τοῦτο ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως, καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν

Οικονομικῶν Ὑπουργῶν. (Ἐγγραφοῦ Γ.Δ.Δ.Α. 98275/20-4-1943).

108 — Δικαιοῦνται τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ἔδραν τῶν, οἱ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἀπομακρυνθέντες ἐξ αὐτῆς Ὑπάλληλοι καὶ παραμειναντες ἐκτὸς ἔδρας μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ. Τοῦτο δὲ διότι κατὰ τὸ Νομ. Δ/γμα τῆς 22 Ἰουνίου 1934 δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ὁ χρόνος τῆς ἐπιστροφῆς, ἐφ' ὅσον ἡ βραδύτης δικαιολογεῖται. (Πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 1984/1938 συνεδριάσεώς του).

5. Ἀνώτατα κατὰ μῆνα ὄρια ἐξόδου ἐκτὸς ἔδρας συνήθως μετακινουμένων

109 — Τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα δικαιολογούμενα δι' ἕκαστον δημόσιον Ὑπάλληλον ἀνώτατα ὄρια ἡμερῶν ἐκτὸς ἔδρας καθορίσθησαν ὡς κάτωθι κατὰ βαθμούς καὶ θέσεις, ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἐντυπος 4/12 3-1953).

110 — α) Διὰ τοὺς Νομάρχας καὶ Γενικοὺς Γραμματεῖς Γενικῶν Διοικήσεων, ὀκτώ (8) ἡμέραι. Εἰδικῶς διὰ τοὺς Νομάρχας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις τῆς Νομαρχίας εἶναι εὐρῆτα καὶ ὁ ὄγκος τῶν θεμάτων ἄτινα ἐμφανίζει ἡ διοίκησις ἔχουν ὁμολογούμενως σοβαρὸν χαρακτῆρα καὶ ἐντεῦθεν ἡ κίνησις τῶν Νομαρχῶν καθίσταται ἐπιβεβλημένη καὶ ἀπαραίτητος. (Αἱ ὡς ἄνω δύο ἐγκύκλιοι τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α., ὡς καὶ ἔγγραφα Προεδρίας Κυβερνήσεως 40432/28 4-1953 καὶ 60347/10 7-1953).

111 — Οἱ Νομάρχαι δύνανται μετακαλοῦμενοι νὰ παραμείνουν δι' ὑπηρεσίαν εἰς Ἀθήνας μέχρι πέντε (5) ἡμέρας. Ἡ διάρκεια αὕτη δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ τινὰς εἰσέτι ἡμέρας, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 280)28 10 1937).

112 — Αἱ ὡς ἄνω ἡμέραι παραμονῆς τῶν Νομαρχῶν εἰς Ἀθήνας λογιζοῦνται ἐπὶ πλέον τῶν ὀκτῶ (8) ἡμερῶν μετακινήσεως ἐκτὸς ἔδρας. (Ἐγγραφοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως 72102)28-12-1954).

113 — Διὰ τὸν Νομάρχην Ἀρκαδίας, εἰδικῶς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν μετακινήσεως ἐκτὸς ἔδρας ὀρίζεται εἰς δέκα (10) ἡμέρας μηνιαίως. (Ἐγγραφοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως 72588)11 1-1955).

114 — β) Διὰ τοὺς Ἐπάρχους, ὡς προϊσταμένους ὑπηρεσίας ἐδρευούσης ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπαρχίας, τέσσαρες (4) ἡμέραι. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 52721)301)12-8-1953).

115 — γ) Διὰ τοὺς ἀνωτάτους καὶ ἀνωτέρους Ὑπαλλήλους Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν, τρεῖς (3) ἡμέραι. Αὗται δὲ ἐφ' ὅσον οἱ Ὑπάλληλοι οὗτοι ὑπετέου ἐκ τῆς κεντρικῆς Ὑπηρεσίας (Ὑπουργεῖα) καὶ ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη ρξόδου ἐκ τῆς ἔδρας τῶν διὰ θέματα τῶν ὀποίων ἡ ἐπίλυσις δὲν ἀνήκει ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων εἰς τοὺς διοικητικοὺς λειτουργοὺς τῆς περιφερείας ἐκείνης ἢ τὸν εἰς ὃν ὑπάγεται αὕτη Ἐπιθεωρητὴν ἢ Νομάρχην, ἀλλ' εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, οὗτινος καὶ φορεῖς τῶν ἐντολῶν καθίστανται οὗτοι. Συνάμα δὲ ἡ ἀπὸ τηλεφώνου ἢ ταχυδρομείου μεταβίβασις τῶν λύσεων δὲν κρίνεται ὑπηρεσιακῶς συμ-

φέρουσα. (Αί ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

116 — δ) Διὰ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς, περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοὺς ἐδρεύοντας εἴτε εἰς τὸ κέντρον εἴτε εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὀκτὼ (8) ἡμέραι. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

117 — ε) Διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς, ἕξ (6) ἡμέραι. Ἐνταῦθα περιλαμβάνονται οἱ Ἐπιθεωρηταὶ πάντων τῶν Ὑπουργείων, ἀνεξαρτήτως τόπου παραμονῆς καὶ ἐκτάσεως χωρικῆς ἀρμοδιότητος, ἐκτὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν διατασσομένων ὅπως διενεργήσουσιν ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις καὶ οὐχὶ τακτικὰς τοιαύτας. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148370) ἔντυπος 4/12-3-1953).

118 — Ἡ μετακίνησις Ἐπιθεωρητῶν πρὸς διενέργειαν ἐπιθεωρήσεων ἐν τῇ περιφέρειᾳ των, ἐνεργεῖται θάσει εὐχερείας παρεχομένης αὐτοῖς ὑπὸ διατάξεως τῆς κειμένης νομοθεσίας. Αὕτη ὁμως δέον νὰ περιορίζεται εἰς χρονικὰ διαστήματα ἀπολύτως ἐπιβαλλόμενα καὶ πλήρως δικαιολογούμενα ἐκ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς σοβαρότητος τῶν ἐξυπηρετούμενων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. (Ἐγκύκλιοι Γ.Δ.Δ.Α. 52885) Γ.Δ.Π. 10)28 2-1950 καὶ 226760) Γ.Δ.Π. 34/7-8 1952).

119 — στ) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς Διευθύνσεων Γενικῶν Διοικήσεων, τρεῖς (3) ἡμέραι, ὡς καὶ οἱ συνάδελφοὶ των τῶν Ὑπουργείων. (Ἐγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 40432) 28 4-1953).

ζ) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν, ἕξ (6) ἡμέραι. Ὡς τοιοῦτοι νοοῦνται οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν ἔδραν Νομοῦ, ἧτοι Διευθυνταὶ Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν, Διευθυνταὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, Διευθυνταὶ Ταμείων, Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ, Νομιάτροι, Νομοκτηνιάτροι, Νομομηχανικοὶ, Δασάρχαι, Προϊστάμενοι Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας, Προϊστάμενοι Γραφείων Ἀνοικοδομήσεων κλπ. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

η) Διὰ τοὺς Προϊσταμένους Ὑπηρεσιῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν ἔδραν Ἐπαρχίας, τέσσαρες (4) ἡμέραι. Ὡς τοιοῦτοι νοοῦνται οἱ Ἐπαρχιακοὶ Γεωπόνοι, Δασονόμοι κλπ. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

θ) Διὰ τοὺς Διευθυντὰς καὶ Ὑπαλλήλους Νομαρχιῶν, τρεῖς (3) ἡμέραι. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

120 — ι) Διὰ τοὺς Μηχανικοὺς τῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δέκα (10) ἡμέραι. (Ἐγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 60081) 5-5-1953).

121 — ια) Διὰ τοὺς λοιποὺς Ὑπαλλήλους, δύο (2) ἡμέραι. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

122 — Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς νήσους, ἔνθα λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν τῆς διὰ θαλάσσης καὶ μόνον κινήσεώς των καὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς αὐθημερῶν ἐπανόδου εἰς τὰς ἔδρας των. Οὗτοι τυγχάνουσιν ἰδιαιτέρας ὡς ἐξῆς μεταχειρήσεως: 1) Ὑπάλληλοι τῶν Νομῶν Δωδεκανήσου καὶ Κυκλάδων ἀνευ περιορισμοῦ, ἐὰν λόγῳ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν παραμένουν ἐκτὸς ἔδρας. 2) Ἄμειστοι

Προϋστάμενοι (οὐχί Ἐπιθεωρηταί) Ὑπηρεσιῶν τῶν Νομῶν Δωδεκανήσου καὶ Κυκλάδων, ἔδρευοντες ὁμοῦ εἰς Ἀθήνας ἢ ἀλλαχοῦ καὶ ἀσκοῦντες ἄμισον αὐτῶν δι-
 οίκησιν, δέκα (10) ἡμέραι. 3) Λοιποὶ Ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἔδραν τοῦ
 Νομοῦ Δωδεκανήσου, λαμβάνουν μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἐπὶ πλέον τῶν καθορισθέντων
 ὡς ἄνω ἀνωτάτων ὁρίων ἡμερῶν, διὰ τῶν ἐγκύκλιων Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ
 Γ.Δ.Δ.Α. 4) Λοιποὶ Ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Νομοῦ Κυκλά-
 δων καὶ τὰς Ἐπαρχίας τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ, λαμβάνουν μέχρι τοῦ διπλασίου ἐπὶ
 πλέον τῶν καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων ἡμερῶν, διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω δύο
 ἐγκυκλίων. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ
 Γ.Δ.Δ.Α. καὶ ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60269/20 6-1953).

123 — γ) Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς σεισμοπλήκτους νήσους μο-
 νίμως, ὁ διπλασίως ἀριθμὸς ἡμερῶν τῶν καθοριζομένων διὰ τῶν ἀρχικῶς ἀναγρα-
 φεισῶν δύο ἐγκυκλίων Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α. Ἐὰν ὁ διπλά-
 σιος οὗτος ἀριθμὸς ἡμερῶν δὲν φθάσει τὰς δέκα (10) ἡμέρας μηνιαίως, δικαιούν-
 ται οὗτοι μέχρι δέκα ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται δεδικαιολογημένα καὶ ἐπιεί-
 γουσαι ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι προσηκόντως ἐκτιμώμεναι καὶ ἐλεγχόμεναι ὑπὸ τῶν
 ἀρμοδίων προϊσταμένων. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60.827/28-8-1953).

124 — ιδ) Διὰ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς σεισμοπλήκτους νήσους, πρὸς
 ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ μέχρις ὅτου συντελεσθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν πληγει-
 σῶν αὐτῶν περιφερειῶν, παρέχεται πλήρης ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεις διὰ
 τὰς πρώτας 45 ἡμέρας παραμονῆς των ἐκτὸς ἔδρας, τὸ δὲ ἡμίσιον (1/2) τῆς κεκανο-
 σμένης ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ 15 ἡμέρας πέραν τῶν 45 πρώτων ἡμερῶν.
 Πέραν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ ὁρίου, οὐδεμία ἀποζημιώσις παρέχεται, ἢ δὲ τυχόν
 ἐξακολούθησις παραμονῆς εἰς τὰς νήσους θεωρεῖται ὡς ἀπόσπασις ἄνευ ἡμερησίας
 ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 827/28-8-1953).

125 — Ἐπιτρέπεται ὁ ἀθροιστικὸς ὑπολογισμὸς δι' ὀλόκληρον τὸ
 ἡμερολογιακὸν ἔτος τῶν κατὰ μῆνα πραγματοποιουμένων ἐκτὸς ἔδρας
 κινήσεων καὶ ὁ συμψηφισμὸς αὐτῶν, διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ
 τοῦ Γραμματέως 6' τάξεως καὶ ἄνω, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπι-
 κὸν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, Νομαρχιῶν καὶ Γραφείων Ἐπαρχῶν. (Ἐγκύκλιοι
 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 27.593/5013/20-5-1954 καὶ 1992/11/18-1-1955).

126 — Ὁ χρόνος ὁ δι' ἕκαστον βαθμὸν ἢ ὑπαλληλικὴν ιδιότητα καθο-
 ριζόμενος δὲν προϋποθέτει τὴν παρὰ πάντων τῶν Ὑπαλλήλων ἐπιδίωξιν
 συμπληρώσεώς του, ἀλλὰ μόνον δι' ἑκείνους ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἵτινες δικαιούν-
 ται ἐξόδου καὶ ὑφίστανται ὑπηρεσιακὰ αἷτια δικαιολογούντα ταύτην. (Αἱ ἀρχικῶς
 ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

127 — Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου κινήσεως ἐκτὸς
 ἔδρας τῶν Ὑπαλλήλων, δίδεται τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα. Λογίζονται ὡς μία
 ἡμέρα αἱ τρεῖς ἡμέραι ἐκτὸς ἔδρας, δι' ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται τὸ τρί-
 τον τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφα Προεδρίας Κυβερνήσεως 61899/
 28-11-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 81754/19-4-1954).

128 — Ἐκπίπτει ὑποχρεωτικῶς τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ οἱ
 εἰς Ἀθήνας μετακαλούμενοι ἀνώτεροι περιφερειακοὶ Ὑπάλληλοι ἤθελον
 διανύσει εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Ἡ ἐκπτώσις αὕτη πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸ

σύνολον τῶν δι' ἑκαττον ἐκ τούτων καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἢ ἰδιότητος ἦν κέκτηται, καθοριζομένων ἀνωτάτων ὅρων δεδικαιολογημένης κατὰ μῆνα κινήσεως ἐκτὸς ἔδρας. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148 370/4/12-3 1953).

129 — Ἐπαυξάνεται τὸ ἀνώτατον ὄριον χρόνου ἐκτὸς ἔδρας ὁσάκις Ὑπάλληλοι εἰδικῶν τινῶν κατηγοριῶν ἐξέρχονται τῆς ἔδρας τῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καθ' ὀρισμένους τοῦ ἔτους ἐποχὰς καὶ τὸ καθοριζόμενον δι' αὐτοὺς κατὰ μῆνα ἀνώτατον ὄριον δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποστολῆς τῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπολογίζεται εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν μηνῶν τοῦ ἰδίου ἔτους καθ' ὃ δὲν ἐκινήθησαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἠδξημένον κατὰ 30 %. (Αἰ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖται δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

130 — Δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὁ διπλάσιος χρόνος ἐξόδου τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν κατ' ἐξαιρέσιν διὰ τοὺς διατεθειμένους Ὑπαλλήλους, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως εἰς σημεῖα τῆς Χώρας ἐπιζωοτιῶν, ἐπιδημικῶν νόσων, καταστροφῶν ἢ θαρειῶν θλαδῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν ἢ τὴν σπορὰν ἢ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως ἐπιθλαδῶν διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ δάση ζώων, πτηνῶν ἢ ἐντόμων καὶ ὑφίσταται ἀνάγκη ὀργανώσεως μέτρων θανατώσεως ἢ καταπολεμήσεως αὐτῶν, ἢ ἐὰν ἔλαβον χώραν πλημμύραι ἢ σεισμοὶ ἢ ἄλλαι παρόμοιαι καταστροφῆ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ὀργάνωσις μέτρων σωτηρίας τῶν κινδυνευόντων κλπ. (Αἰ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖται δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

131 — Συνιστᾶται ἡ διαδοχικὴ χρησιμοποίησις Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτὸς ἔδρας κίνησιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἦθελες διὰ τῆς κατ' ἐναλλαγὴν χρησιμοποίησεως καὶ ἐτέρων — ἐὰν βεβαίως ὑφίστανται ὑπηρεσιακὰ αἷτια ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας — ἐπέλθῃ ζημία ἐξ ἀντικανονικοῦ ἢ μὴ ἐνδεκνομένου χειρισμοῦ. (Αἰ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖται δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

Δὲν εἶναι νόμιμος ὁ τεθεὶς περιορισμὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 047/12-3-1953 ἐγκυκλίου τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως «περὶ περιστολῆς δαπανῶν ἀναγομένων εἰς τὴν κίνησιν τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Στρατιωτικῶν». (Πρακτικὰ Τμήματος Ι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 19/1-10-1954 συνεδριάσεως).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΔΙΑ ΒΡΑΧΥ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

1. Μετάκλησις περιφερειακῶν εἰς Ἀθήνας

132 — Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς Ἀθήνας μετάκλησις Ὑπαλλήλου ἔχοντος βαθμὸν κατώτερον τοῦ Τμηματάρχου. (Παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου ΑΥΨΓ'1887, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου ΑΩΠΑ'1898, διατηρούμενος ἐν ἰσχύει).

133 — Ἡ ὡς ἄνω διάταξις θεσπίζει ὀρισμένην ἐξαιρέσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ κανόνος τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς μετακλήσεως Ὑπαλλήλων δι' ὑπηρεσίαν καὶ δὲν κα-

τηρηθήη υπό τών περι' ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεων. Διά τών τελευταίων, καθορίζονται γενικῶς τὰ παρεχόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καί ἡ ἡμερησία ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεις, οὐχί ὁμως καί αἱ προϋποθέσεις ὑπ' ἧς ἐπιτρέπονται αἱ μετακινήσεις τῶν Ὑπαλλήλων. Κατ' ἀκολουθίαν, δέν δικαιολογεῖται πληρωμή υπό τοῦ Δημοσίου μετακαλούμενων εἰς Ἀθήνας κατωτέρων περιφερειακῶν Ὑπαλλήλων. (Ἀπόφασις Ἀρείου Πάγου 27ῆ]1933, Γνωμοδότησις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 586]1952 καί Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 48807]245/5 8-1942)

134 — Δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καί ἡμερησίας ἀποζημιώσεως οἱ μετακαλούμενοι εἰς Ἀθήνας ἀνώτεροι περιφερειακοὶ Ὑπάλληλοι. Πρὸς τοῦτο ὁμως δέον ἡ μετακίνησις αὐτῶν νὰ πραγματοποιηθῆ κατόπιν διαταγῆς ὑπογεγραμμένης υπό τοῦ οὐκείου Ὑπουργοῦ καί μόνον δι' ἐκτάκτους καί ἀπολύτως δεδικοιολογημένας ὑπηρεσιακὰς αἰτίας καί ἀφορμάς. Ἡ ἐκτίμησις τῆς βαρύτητος τῶν λόγων τούτων ἀνήκει κατ' ἀποκλειστικότητα εἰς τοὺς Ὑπουργούς, κατὰ λόγον ἀρμοδιότητος ἐκάστου. Ἡ μετάκλισις αὐτῆ δέον νὰ πραγματοποιεῖται διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων καί οὐδέποτε διὰ τῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ὁ προσκαλούμενος, ἐνδεχομένως ὑπαρχόντων τοιοῦτων. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047]12-3-1953 καί Γ.Δ.Δ.Α. 148 370]ἔντυπος 4/12-3 1953).

2. Παραπομπὴ εἰς ὑπηρεσιακὰ συμβούλια καί ἐπιτροπὰς

135 — Ὑπάλληλοι παραπεμπόμενοι εἰς τὰς οὐκείας Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν Στρατοῦ, πρὸς ἔξετασιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἱκανότητος, δικαιοῦνται μόνον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καί ἐπ' ὅσον ἐξήλθον τῆς ἔδρας των διαταχθέντες ὅπως ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν. (Ἐγγραφοῦν Γ.Δ.Δ.Α. 72427/8 5-1942).

136 — Δέν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων οἱ μετακινούμενοι ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἢ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ διὰ νὰ μετάσχουν προαγωγικῶν ἐξετάσεων. Αἱ περιπτώσεις αὗται δέν ὑπάγονται εἰς τὰς περι' ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεις. (Ἐγγραφοῦν Γ.Δ.Δ.Α. 113 647/25-8 1934).

3. Κλήσις εἰς δίκας μαρτύρων ἢ μηνυτῶν

137 — Δημόσιοι Ὑπάλληλοι καλούμενοι εἰς μαρτυρίαν δι' ὑπόθεσιν σχετιζομένην πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καί υπό τὴν ἰδιότητά των ταύτην, θεωροῦνται ὡς ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίας ὑπηρεσίας καί δικαιοῦνται τῶν διὰ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καί ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, καταβαλλομένων αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας. (Παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ἐν. Νόμου τῆς 2]14 Νοεμβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 128 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας κλπ.»).

— Δημόσιοι ἐν γένει Ὑπάλληλοι ὅταν δέν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου, κλητεύονται εἰς τὸ ἀκροατήριον μόνον προκειμένου περὶ κακουργήματος, ἐνώπιον δὲ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελαιοδικῶν (τριμελοῦς ἢ μονομελοῦς) μόνον ἂν ἐγκρίνη τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, προ-

τάσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ διατάξει τοῦτο τὸ Δικαστήριον. Ἄλλως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἔνορκος κατάθεσις αὐτῶν. (Παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 215 τοῦ Νόμου 1493/1950).

138 — Οὕτω, δυνάμει τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ Α. Ν. 2/14-11-35, οἱ μετακινούμενοι Ὑπάλληλοι ὅπως ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον Ποινικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἀνακριτῶν διὰ τὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες ἢ μνησταί, δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, δικαιοῦνται τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐξερχομένους τῆς ἔδρας τῶν Ὑπαλλήλου ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, καλούμενοι εἰς μαρτυρίαν δι' ὑπόθεσιν ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως λόγῳ ἡμεραργίας, διὰ τὰς δαπάνας αὐτῶν πορείας καὶ διαμονῆς ἐκτὸς ἔδρας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Κατ' αὐτάς, τὸ πληρωτέον ποσὸν προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς καλούσης Ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς κλήσεως. Κάτωθι τῆς κλήσεως ταύτης σημειοῦνται ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὰ μυριόμετρα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου καὶ τὰ πληρωτέα δικαιώματα τῶν καλουμένων, διὰ πορείας καὶ ἀποζημιώσιν. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης διενεργεῖται ὑπὸ τῶν διαχειριζομένων σχετικὴν παγίαν προκαταβολὴν Γραμματέων Πρωτοδικῶν, ἢ ὑπὸ ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων Δικαστικῶν Εἰσπράξεων, ἔνθα ταῦτα ἐδρεύουν. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Δ. 113647/25 8 1934 καὶ ἔντυπος ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Δ. 6/1936).

4. Μεταφορὰ χρημάτων Δημοσίου

139 — Οἱ, μεταφέροντες τὰς εἰσπράξεις τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τελωνειακοὶ ὑπόλογοι, γραμματεῖς ποινικῶν δικαστηρίων κλπ, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν κλπ, ἐξόδων. Τοῦτο δὲ διότι δὲν συντρέχει περίπτωσηεὶς μετακινήσεώε τῶν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ταμεῖου, δοθέντος ὅτι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουν τὰς εἰσπράξεις τῶν εἰς τοὺς περιοδεύοντας ἐπιμελητὰς εἰσπράξεων τῶν ἀρμοδίων Ταμείων. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Δ. 148022/8 10-1934 καὶ 136410|13-9-1935).

(Συνεχίζεται)